

**ВІННИЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ МИХАЙЛА КОЦЮБІНСЬКОГО**

Факультет філології й журналістики імені Михайла Стельмаха

Кафедра журналістики, реклами та зв'язків з громадськістю

МАГІСТЕРСЬКА РОБОТА

на тему:

**ТЕЛЕВІЗІЙНИЙ ЖУРНАЛІСТ-ІНТЕРВ'ЮЄР: СПЕЦИФІКА
РОБОТИ, ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ**

Студента 2 курсу, групи 2МЖ
Освітньої програми *Журналістика.
Медіакомунікації*
Галузі знань *06 Журналістика*
Спеціальності *061 Журналістика*
Ступеня вищої освіти *магістра*
Сторож Віталії Сергіївни

Науковий керівник: Байлема Т.М.,
кандидат історичних наук, ст.викладач

Розширена шкала _____
Кількість балів: _____ Оцінка: ECTS _____

Голова комісії _____
(підпис) (ініціали, прізвище)

Члени комісії _____
(підпис) (ініціали, прізвище)

(підпис) (ініціали, прізвище)

(підпис) (ініціали, прізвище)

м. Вінниця – 2020 рік

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ I. ЖАНР ІНТЕРВ'Ю: ТИПОЛОГІЯ ТА ОСОБЛИВОСТІ ...	6
1.1. Аналіз праць дослідників жанру інтерв'ю та його різновидів	6
1.2. Інтерв'ю на телебаченні: специфіка роботи журналіста	14
РОЗДІЛ II. ІНТЕРВ'ЮЄР У КАДРІ: СПЕЦИФІКА РОБОТИ ТЕЛЕЖУРНАЛІСТА У ЖАНРІ ІНТЕРВ'Ю	18
2.1. Програма «ХАРД з Влащенко» на телеканалі «Україна 24».....	18
2.2. «Інтерв'ю з Литвиненко» в ефірі телеканалу «ZIK».....	34
2.3. «PRIME Скрипін» на телеканалі «ATR».....	44
2.4. «Добро і зло з Юрієм Тандітом»: програма авторських інтерв'ю на телеканалі «НАШ».....	53
ВИСНОВКИ	73
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	78
АНОТАЦІЯ	82

ВСТУП

Актуальність дослідження. Телевізійне інтерв'ю – це один із найстаріших, найпоширеніших та найпопулярніших жанрів журналістики. Завдяки йому стало можливим не лише отримувати нову інформацію, але і мати змогу наочно оцінити реакцію запрошеного до розмови гостя на те чи інше питання, побачити його емоції.

Однак не варто вважати, що інтерв'ю – це проста розмова між інтерв'юєром та його гостем, адже за цим стоїть важливий етап підготовки та планування проведення інтерв'ю задля його вдалого проведення. Безперечно, під час бесіди журналіст має місце для імпровізації, проте такий крок потрібно добре обдумати, аби не зіпсувати діалог.

Глядача важко обдурити: на екрані він все одно побачить фальш, якщо журналіст надто сильно хвилюватиметься, не підготується та не буде знати важливих моментів, що стосуються головного героя, або ж поставиться до запрошеного із очевидною неприязню. Такий діалог приречений на провал.

Саме тому журналісти повинні досить ґрунтовно підходити до проведення власних програм. Кожен з них може мати власний стиль проведення програми, авторський загальний задум, елементи підготовки та організації діалогу. Та всі ці фактори мають на меті одне – вдалу, цікаву та інформативну розмову, а також відповіді на непрості питання, якщо такі є.

Мета дослідження полягає у аналізі роботи телевізійного журналіста-інтерв'юєра, його програми, дослідженні специфіки підготовки, організації та проведення таких інтерв'ю, з'ясуванні можливих проблем та перспектив розвитку відповідного жанру на сучасному українському телебаченні.

Для дослідження мети потрібно виконати такі **завдання**:

- проаналізувати випуски телевізійних інтерв'ю на українському телебаченні;
- дослідити якість роботи інтерв'юєра-телевізійника у кожній із обраних програм;

- дослідити організаційні аспекти проведення досліджуваних телепрограм;
- проаналізувати праці дослідників жанру інтерв'ю;
- визначити наявні можливі проблеми у роботі журналістів під час інтерв'ю та перспективи розвитку таких програм на вітчизняному телебаченні.

Об'єкт дослідження – авторська телевізійна програма «Добро і зло з Юрієм Тандітом» (телеканал «НАШ»), програма «HARD з Влащенко» («Україна 24»), телепрограма «Інтерв'ю з Литвиненко» (телеканал «ZIK») та програма «PRIME Скрипін» на каналі «ATR».

Предмет дослідження – діяльність журналіста-інтерв'юєра у різнопланових телепрограмах на українському телебаченні.

Методи дослідження. Під час роботи було використано методи аналізу та синтезу для детального дослідження обраних телепрограм та формування відповідної та цілісної картини дійсності про ці програми на сторінках власного дослідження. Порівняльний метод застосовано для співвідношення отриманих результатів дослідження обраних телепрограм та діяльності інтерв'юєрів у рамках своїх передач. Типологічний та описовий методи були використані у дослідженні для більш детального вивчення кожної програми (кожного випуску), як складової жанру телевізійного інтерв'ю.

Джерела дослідження. Основними джерелами дослідження є праці таких науковців: Н. Кодоли («Інтерв'ю: Методика обучения»), А. Яковця («Телевізійна журналістика»), Л. Шестьоркіної («Методика телевизионной журналистики»), Н. Лукіної («Інтерв'ю»), А. Князева («Основы тележурналистики и телерепортажа»), В. Цвіка («Телевизионное интервью»), О. Холода («Основы тележурналистики») та ін.

Наукова новизна кваліфікаційної роботи. Наукова новизна роботи полягає у аналізі тенденцій проведення, підготовки та організації інтерв'ю на сучасному українському телебаченні; визначенні плюсів та мінусів,

виявленні проблемних сторін роботи телевізійника-інтерв'юєра; порівнянні досліджуваних програм, визначення переваг та недоліків.

Теоретичне та практичне значення одержаних результатів. Отримані результати сприятимуть подальшим дослідженням жанру телевізійного інтерв'ю на сучасному українському телебаченні і можуть бути використані у подальшій журналістській діяльності.

Апробація результатів кваліфікаційної роботи. Робота апробована у збірнику II науково-практичної конференції «Інноваційні наукові дослідження: світові тенденції та регіональний аспект» (м. Харків, 27-28 листопада 2020 р.)

Публікація. Сторож В. Особливості поведінки телевізійного журналіста-інтерв'юєра під час нестандартних ситуацій в ефірі // Інноваційні наукові дослідження: світові тенденції та регіональний аспект. Матеріали II науково-практичної конференції (м. Харків, 27-28 листопада 2020 р.). – Херсон: Видавництво «Молодий вчений», 2020. – Ч. 2. – 176 с.

Структура кваліфікаційної роботи. Робота складається зі вступу, двох розділів, що містять 6 підрозділів, висновків, списку використаних джерел (43 позиції) та анотації українською та англійською мовами. Загальний обсяг роботи 83 сторінки. Список використаних джерел подано на чотирьох сторінках.

РОЗДІЛ І

ЖАНР ІНТЕРВ'Ю: ТИПОЛОГІЯ ТА ОСОБЛИВОСТІ

1.1. Аналіз праць дослідників жанру інтерв'ю та його різновидів

Телебачення – один із геніальних винаходів людства. Адже саме завдяки цьому широка аудиторія отримала змогу отримувати інформацію не лише у друкованому чи звуковому форматі, але і спостерігати картинку просто на екрані.

Розвиток телебачення дозволив змінити різні формати трансляцій, покращити якість отримуваної картинки, удосконалити чималу кількість жанрів журналістики, які зі шпальт газет та хвиль радіо перебрались і на ТБ. Деякі жанри отримали змогу по-новому заявити про себе, і один із таких жанрів – інтерв'ю на телебаченні.

Дослідник С. Ільченко заявляє, що телебачення у певному сенсі можна вважати найпідступнішим ЗМІ, враховуючи ті проблеми та небезпеки, які у собі може приховувати жанр інтерв'ю на телебаченні. Особливо, якщо мова йдеться про діалог у прямому ефірі [12, с. 64].

Науковець С. Корконосенко переконаний у тому, що телебачення, завдяки здатності порівнювати картинку та звук, несе у собі не тільки просвітницькі можливості, але і заряд пропаганди, а також маніпулятивні промені чималої потужності [18, с. 33].

У той же час журналіст С. Муратов зазначав: «Телебачення не веде людей у минулий час. Зазвичай через нього відновлюють свою історію» [22, с. 48].

У праці дослідниці М. Белоусової можна знайти цікаву думку щодо того, що журналісту-телевізійнику важливіше зробити такий матеріал, який був би цікавий для глядача. А якого цей матеріал буде жанру вже не так важливо. Однак, авторка наголошує, що у цьому є доля правди, оскільки жанри еволюціонують, запозичуючи все більше рис тих чи інших «родичів» із жанрової палітри [4, с. 125].

Чимало відомих дослідників займались вивченням інтерв'ю, тому одне із трактувань поняття «інтерв'ю» знайдемо у відомій науковиці Н. Кодоли, яка диференціює цей жанр як такий жанр публіцистики, що реалізується у формі діалогу, почергових питань журналіста та відповідей інтерв'ююваного [17, с. 21]. Безумовно, таке визначення варте уваги, проте не варто забувати, що бесіда може проводитись не лише у форматі діалогу.

У праці «Телевізійна журналістика» науковець В. Цвік пояснює, що жанри телепубліцистики, де основним зображальним інструментом виступає слово, а форма їх існування – діалог, мають велике значення для телевізійної журналістики. Адже комунікаційний процес є однією з основ телебачення, як засобу масової комунікації. І в одному із таких жанрів – інтерв'ю – найкраще сконцентрована можливість отримання та передачі інформації через комунікацію. В. Цвік переконаний, що інтерв'ю – це розмова журналіста і політика, зірки чи іншого відомого діяча на актуальну тему [39, с. 136].

Інший знаний учений О. Холод говорить про інтерв'ю як про розмову журналіста з однією або кількома людьми на якусь суспільно-важливу тему. Науковець акцентує на тому, що для успішно проведеного інтерв'ю, журналісту потрібно виконати два завдання: створити психологічний портрет співбесідника та з'ясувати його точку з того питання чи питань, які обговорювались у студії [38, с. 69].

Про важливість налагодження спільної мови наголошує і Р. Бахурська. Вона переконана, що мовностилістичні засоби є прикрасою мовлення. Вони допомагають мовцеві досягти більшої влучності, привернути увагу глядача, переконати їх у слушності власної думки та запам'ятатися [1]. Ці мовні прийоми спрямовані на допомогу у професійній діяльності не лише журналіста, але і будь-кого, хто працює з людьми, та повинен комунікувати з ними. Проте, звісно що у першу чергу мова йде саме про журналістику. Адже професіонал повинен бути майстром слова і без хвилювань урегулювати проблематичну бесіду, якщо така склалась, адже не завжди у студії спілкуються лише журналіст та його гість. І така бесіда перетворюється у

повноцінний акт комунікації. Саме таке визначення жанру інтерв'ю пропонує вчена Л. Шестьоркіна. За її словами, телевізійне інтерв'ю є цілісним актом комунікації, що передбачає спілкування у форматі діалогу журналіста з респондентом у ситуації послідовного чергування питань та відповідей, задля отримання інформації, думок чи суджень, які могли б становити суспільний інтерес [42, с. 102].

О. Руденко у своїй статті класифікує інтерв'ю на телебаченні, як сукупність мовних творів, які розміщені у формі діалогу та становлять певну інформаційну важливість для глядача [31, с. 74].

У праці С. Князева можна знайти тези про те, що інтерв'ю – жанр у якому найкраще проглядаються усі ознаки процесу особистісного спілкування. Науковець зазначає, що важливим моментом у інтерв'ю на телебаченні є факт його коригування за допомогою монтажу. Проте, у той же час він зазначає, що не варто покладатись на фінальний монтаж, адже якщо інтерв'юйованому під час спілкування були поставлені надто прості та відверто нудні питання, то монтаж таку проблему точно не вирішить [15, с. 25].

Натомість у вітчизняного науковця А. Яковця є така диференціація цього жанру. «Інтерв'ю – журналістська ініціатива, що передбачає розпитування певної особи для того, аби отримати інформацію, пояснення, позицію саме цієї людини і повідомити їх людям у формі запитань-відповідей» [43, с. 33]. Чимало уваги журналісту варто приділяти вибору гостя, а також підготовки питань до спілкування, адже не дарма науковці зосереджують свою увагу саме на моменті отримання інформації та відповідей на питання від інтерв'юйованого.

На цьому аспекті зосереджує увагу німецький телевізійник Даніель Мой. Він переконаний, що у сучасних реаліях журналіст-телевізійник може поєднувати у собі чимало ролей, серед яких оператор, сценарист, режисер [23, с. 58]. Проте надзвичайно важливо не загубити себе серед усього

різноманіття, адже навіть займаючись підготовкою та організацією власної програми, репортеру не можна забувати, що у першу чергу він – інтерв'юєр.

Повертаючись до трактування визначення жанру інтерв'ю, варто звернути увагу на праці українського вченого І. Михайлина, який вважав, що інтерв'ю – це головний метод збирання інформації в журналістиці, сутність якого полягає в здобутті новин і повідомлень, шляхом усного спілкування суб'єкта (журналіста) з об'єктом-ньюзмейкером (політичним діячем, науковцем, митцем, чи просто цікавим співрозмовником) [21, с. 12].

А ось російська науковиця М. Лукіна пропонує таку варіацію визначення що таке інтерв'ю. Вона переконана, що інтерв'ю – це таке міжособистісне, вербальне спілкування для отримання інформації та отримання нового знання, з метою задоволення інформаційних потреб суспільства [19].

Науковці сходяться до одного варіанту, що для успішного інтерв'ю потрібен цікавий гість, професійно підкований журналіст та продуктивна бесіда. У своїй науковій статті Л. Петрина також має подібну думку, та вказує, що інтерв'ювання героїв є базисом для створення лівової частки всього журналістського контенту, а його ефективність визначає і якість подальшого матеріалу, який згодом оприлюднять у ЗМІ [26, с. 85].

Однак варто звертати особливу увагу на те, який вид варто представити на широкий загаль. Адже цей жанр має чимале видове різноманіття, яке різні науковці також можуть класифікувати по-різному.

Наприклад, відомий український журналістикознавець О. Чекмишев пропонує власну диференціацію видів інтерв'ю: інтерв'ю-переказ, інтерв'ю-бесіда, інтерв'ю-полілог, інтерв'ю-діалог, інтерв'ю з ключовою особою, інтерв'ю думки, інтерв'ю-конфронтація, інтерв'ю-прес-конференція, а також інтерв'ю зі свідками та очевидцями [41, с. 88].

Знаний український вчений М. Василенко має на цей випадок власне трактування видової палітри жанру інтерв'ю. Він наголошує на тому, що інтерв'ю – це однозначно інформаційний жанр, а до його форм відносяться

інтерв'ю-монолог, інтерв'ю-звіт, портретне інтерв'ю, інтерв'ю-замальовка, гумористичне інтерв'ю [6, с. 121].

Серед усього видового різноманіття інтерв'ю обов'язково знайдеться саме той вид, який підійде певному журналісту-телевізійнику, або каналу. Адже, до прикладу, не кожен журналіст зможе працювати із портретним інтерв'ю. У нього просто може не вистачити відповідних навичок та знань, а вся робота просто обернеться провалом. З іншого боку – потрібні телевізійники і для більш офіційних видів інтерв'ю. Проте, варто запам'ятати те, що інтерв'ю може функціонувати не лише як автономна телевізійна одиниця, але і як складова, наприклад, програми новин. На цьому і зосереджує свій науковий погляд Н. Симоніна. Вона впевнена, що телевізійне інтерв'ю умовно можна поділити на «власне інтерв'ю», яке може функціонувати як самостійна програма, а також на «синхрон», що є частиною телевізійного сюжету [32, с. 180].

Однак також науковиця наголошує на тому, що органічне функціонування «власне інтерв'ю» можливе лише на телебаченні. Певна річ, тому що аудіовізуальний формат якнайкраще може передати увесь спектр емоційної напруги у студії, демонстрацію роботи журналіста, його оперативне реагування на розвиток подій під час спілкування.

Повертаючись до диференціації видової палітри інтерв'ю, не можна не згадати про відомого науковця А. Грабельникова. Серед його трактування видів також можна знайти інтерв'ю-монолог, інтерв'ю-портрет, інтерв'ю-бесіду, колективне інтерв'ю, та навіть інтерв'ю-анкету і бліц [7, с. 201].

Усі ці види однаково успішно можна використовувати на телебаченні, адже завдяки телевізійному формату подачі матеріалу журналіст має змогу «транслювати» той посил, який він хоче передати глядачу через екран. Безперечно, у кожного інтерв'юєра є певна мета, яку він поставив перед собою ще на етапі планування та розробки власне концепції власної програми.

Важливість цієї мети складно переоцінити, адже якщо він взагалі відсутній, то така програма приречена на провал, адже від глядача складно приховати ті проблеми, з якими журналіст не може впоратись ще на етапі підготовки до роботи. Видову палітру вивчало багато науковців і чимало сказано було про те, що журналіст повинен в теорії володіти усіма аспектами видових категорій цього жанру.

Однак відомий науковець М. Кім переконаний, що система журналістських жанрів зазнає постійних змін. Внутрішній зв'язок між цими жанрами визначається за рахунок публіцистики у творчості, у той час як до зовнішніх зв'язків можна віднести те, кожен із жанрів відображає потреби сучасного життя з метою впливу на громадську думку [14, с. 39].

Слова ці можливо трактувати наступним чином: у зв'язку з постійним розвитком та удосконаленням не тільки жанрової палітри, але і журналістики в цілому, неможливо ігнорувати те, що жанри змінюються. Якись запозичення з однієї групи жанрів додаються до іншої, так вони інтегруються та змінюються. Зміни ці неможливо відкинути, адже час не стоїть на місці, і разом з ним розвивається і людство.

Науковець Грабельников також наголошує на тому, що високу популярність завжди мав не журналіст, який виступав у ролі наставника, а той, хто був у ролі розумного співрозмовника з високою культурою діалогічного спілкування [7, с. 123].

Зрозуміти це трактування доволі просто, адже запрошеному гостю краще буде спілкуватись у студії з другом, а не з людиною, яка намагається навчити його або вказати, що і коли він зробив не так. Такий формат позиціонування інтерв'юєра-телевізійника одразу можна відкинути вбік, оскільки нічого окрім низьких рейтингів його програма навряд чи зможе принести. Вся справа в тому, що журналіст повинен мати власний, неповторний стиль ведення програми, подачі матеріалу, побудови діалогу, стилю одягу – важливо все, до найменших деталей. Проте, майбуть, найважливіше з усіх – це повага до запрошеного гостя. Якщо

інтерв'юваному щось не сподобається він запросто може піднятися зі свого місця та піти геть. Такого варіанту не побажаєш навіть ворогові, адже якщо програма ведеться в записі, тоді ситуацію ще можна врятувати, але що робити, коли це прямий ефір. Складно уявити, який спектр емоцій у цей момент переживатиме журналіст. Невдала програма – це точно не те, до чого він так довго йшов. Тому надзвичайно важливим є розуміння не лише теоретичної точки зору, але й практики.

Відомий телевізійник Майкл Делахей радить обов'язково брати до уваги наступні пункти: підготовка, обговорення з командою, відповідальність [11].

Вся суть сказаних науковцем слів полягає у тому, аби робота журналіста-інтерв'юєра не перетворилась на нецікаве «щось». Адже коли телевізійник не бере участі у роботі над програмою – це одразу помітно. По тому, як він тримається під час інтерв'ю, чи намагається дивитись по боках, ніби у пошуках підтримки у команди, або ж просто губиться у, здавалося б, власноруч написаних питаннях. Така робота є показником низької якості продукту, який мав отримати журналіст у результаті. Вся справа в тому, що для кращого розуміння ситуації, журналісту варто було б самому готуватись до програми. Це його обов'язок. Таким чином він буде почуватись більш впевнено. Вільно оперувати даними, які має на руках, та знатиме що і у якому порядку запитувати у власного ж гостя.

Чудова думка щодо спілкування інтерв'юєра і запрошеного гостя є у науковця К. Метслера. Він наголошує на тому, що тільки те спілкування можна назвати вдалим, у результаті якого гість та інтерв'юєр отримали таку інформацію, якої б не могли здобути самостійно [20, с. 193].

Це безумовно влучний вислів, адже він дуже чітко описує успішний процес інтерв'ю. Тільки якщо отримана інформація може здивувати, шокувати або збентежити, таке спілкування, певна річ, можна вважати вдалим. На противагу йому ситуація, коли інтерв'юєр та гість досить довгий час спілкуються у кадрі, проте ніякої нової та цікавої інформації глядач не

отримав. Наслідки такого спілкування можуть стати досить сумними і для глядача, а також і для каналу, який транслює подібну програму. Якщо глядачу буде нудно, то він просто змінить канал і рейтинги такої програми можуть дуже швидко зкотитись донизу.

Саме тому Ю. Казімова у своїй публікації наголошує на тому, що вдалим можна вважати лише те інтерв'ю, яке дозволило отримати інформацію, яка до цього часу не була відома [13, с. 152].

Аби уникнути неприємних ситуацій, вона радить обговорювати можливі проблемні сторони майбутнього спілкування, проводити спеціальні брейн-ринги, нагадувати журналістам, яких норм етики та моралі вони повинні дотримуватись під час роботи з тією чи іншою інформацією. Лише в такому разі можливо досягти успіху.

Науковець А. Дєдов у своїй праці «Технології телевізійної журналістики» в цілому називає телевізійну журналістику певним феноменом [10].

Адже завдяки тому, що щодня глядач має змогу спостерігати за персоною на екрані, це дозволяє йому ніби долучитись до цього процесу. Глядач починає вірити у професійність журналіста, адже телевізійник намагається продемонструвати себе лише з найкращого боку, показати, що він спеціаліст у тій програмі, яку створює.

А. Белоусова у своїй статті наголошує також на тому, що одним із головних факторів популярності інтерв'ю, як жанру є те, що інформація передається «з перших вуст» [3, с. 85].

У публікації Л. Федорчук зі збірника «Новітні медіа» можна прослідкувати тенденцію до поступового переходу деяких телеканалів у мережу інтернет, відповідно трансляція таких програм відбуватиметься на більш широку аудиторію та може зробити телебачення у такому форматі більш доступним для глядача. А те, що чимало мовників застосовують формат прямої трансляції або стріму, дозволить отримувати інформацію швидко та без втручання журналіста у ситуацію [25, с. 101].

З цим складно не погодитись, адже інформація дійсно ніким не спотворюється. Глядач має можливість стати першовідкривачем, власне очевидцем того, що відбувається на екрані тут і зараз. Це допомагає йому у переносному значенні стати частинкою студії, де спілкуються журналіст та гість. І найважливіше що цей момент продовжує розвиватись. До журналістських програм долучають новітні технології, які дозволяють телефонувати глядачам просто у стідію під час прямого ефіру, писати повідомлення у чат, коментувати те, що відбувається на екрані, в режимі реального часу і ролі такого формату ніяк не можна применшити. Телевізійна журналістика рухається у ногу з часом і цей процес спрямований на покращення журналістської діяльності.

1.2. Інтерв'ю на телебаченні: специфіка роботи журналіста

Функціонування на телебаченні такого жанру як інтерв'ю не могло залишити без уваги цілу низку вимог, яких варто дотримуватись журналісту під час підготовки до власної програми.

Зокрема, складно не виділити того факту, що журналіст завжди готується до проведення власної програми. Він шукає інформацію про майбутнього гостя, переглядає його минулі інтерв'ю, збирає досьє про його родину та іншу інформацію, яка б могла стати у нагоді під час спілкування.

Науковець С. Белановський переконаний, що інтерв'ю певною мірою є окремою технологією, яка не може обійтись без якогось із цього набору процесів: підготовки, початку, основної частини, завершення, обробки отриманої інформації [2, с. 57].

Н. Набієва зазначає, що телебачення дозволяє журналісту обирати у якому напрямку та жанрі він хоче розвиватись, а тому, журналіст повинен із особливою увагою поставитись до того, як він працюватиме зі своїм гостем,

аби на виході отримати цікаву інформацію та якісний телевізійний продукт [24, с. 124].

Цей факт також згадується у наукових статтях В. Сторож. Зокрема, важливість підготовки до інтерв'ю базується на тому, що у протилежному випадку таке інтерв'ю приречене на провал [35, с. 198].

У іншій статті В. Сторож мова йде про те, що за можливості, журналісту варто прорахувати усі потенційні небезпечні місця, які можуть нашкодити його спілкуванню з інтерв'юйованим. Це можна назвати нестандартною ситуацією в ефірі і у такому разі обов'язково потрібно оперативно відреагувати на те, що трапилось у студії. Журналіст повинен тримати себе в руках навіть тоді, коли здавалося б, виходу немає, однак йому необхідно триматись з гідністю [36, с. 78].

Науковець Н. Кодола переконана, у необхідності серйозної підготовки до спілкування із гостем. Вона вважає, що для цього доречно було не тільки пошукати інформацію про гостя, яка є у вільному доступі, але і поговорити із рідними та друзями запрошеного. Звісно що це стосується переважно портретного інтерв'ю, адже не кожен вид інтерв'ю вимагає детального психо-емоційного портрету людини [17, с. 167].

На моменті підготовки акцентує свою увагу і авторка наукової статті Л. Петрина. Вона зазначає, що перегляд відео із попередніми виступами інтерв'юйованого, дозволять журналісту відчувати те, у якому стилі можуть спілкуватись вони вже у близькому майбутньому [26, с. 83].

У цьому є доля правди, адже журналісту варто використати усі можливі методи, аби дізнатись про майбутнього співбесідника якомога більше.

Д. Титаренко зауважує, що інтерв'ю має відображати індивідуальні та неповторні риси героїв. Характер гостей, їх поведінку, чи погляди. А для того, аби отримати таку інформацію, журналісту варто відповідно якісно потрудитись над створенням питань, які б сприяли отриманню цієї інформації та розкриттю персонажів [37, с. 5].

Цікаву та водночас дуже важливу думку транслює Н. Цімох. Науковиця впевнена, що місце телевізійного-інтерв'юєра одне із чільних, якщо не головне. Вся справа в тому, що ведучий програми – це людина творча, яка постійно розвивається та є надзвичайно обізнаною у власній сфері діяльності [40, с. 170].

З таким трактуванням не погодитись складно, адже журналіст повинен виконувати роль не тільки машини, яка автоматично веде ефір. А бути тим харизматичним персонажем, який з часом зможе перетворитись на обличчя програми. І глядачі надалі асоціюватимуть програму саме з цим журналістом.

Відома дослідниця В. Гоян переконана, що в цілому професія телевізійного журналіста потребує неабиякої витривалості, стійкості та жертвовності, аби зацікавити глядача та запам'ятатись у головах широкої аудиторії [9, с. 6].

У своїй публікації І. Горбова зазначає, що вміння журналіста ставити запитання, прямо впливає на якість отриманої ним інформації, та відповідно усього інтерв'ю. Науковиця вважає, що робота на телебаченні вимагає від журналіста креативного та нестандартного підходу до постановки питань та програми в цілому. Від цього залежить успіх його роботи [8, с. 4].

На противагу їй, дослідниця Н. Симоніна впевнена, що робота телевізійного журналіста-інтерв'юєра базується не лише на првіильному підборі запитань. Вона вважає, журналісту необхідно також розумітись на основних психологічних прийомах, які дозволять знайти правильний підхід до співрозмовника [33, с. 5].

Однак у статті І. Бондаренка можливо прослідкувати думку, що не зважаючи на еволюцію технологій та удосконалення жанрів, журналісти можуть часом нехтувати етичними чи моральними нормами заради скандальних або ж брудних матеріалів, забуваючи, що їхня робота базується на чималій ількості різних кодексів, що не підтримують подібну політику [5, с. 155].

І. Коваленко має схожу думку у власній праці, та акцентує увагу на тому, на ЗМІ також може здійснюватися тиск із зовнішнього боку, що в результаті може погіршити роботу журналіста [16, с. 14].

Висновки до I роділу. Роль телевізійного журналіста-інтерв'юєра переоцінити доволі складно, враховуючи той факт, що такий журналіст має бути справді універсальним бійцем: розумітись на створенні власної програми, спілкуванню з гостями та іншими важливими аспектами, без яких така програма точно буде невдалою.

Сучасні технології дозволяють інтерв'юєрам розвиватись та модернізувати власні програми так, аби вони були максимально цікавими для глядача. Саме завдяки правильній інтеграції новинок до журналістських програм, глядачі можуть очікувати багато різноформатних цікавих проєктів вже у найближчому майбутньому.

РОЗДІЛ II

ІНТЕРВ'ЮЄР У КАДРІ: СПЕЦИФІКА РОБОТИ ТЕЛЕЖУРНАЛІСТА ІЗ ЖАНРОМ ІНТЕРВ'Ю

2.1. Програма «ХАРД з Влащенко» на телеканалі «Україна 24»

Програма «ХАРД з Влащенко» з серпня 2020 року транслюється на телеканалі «Україна 24». Раніше проект із дещо іншою назвою «HARD з Влащенко» був в ефірі каналу «ZIK», однак у серпні 2020 ведуча проекту Наташа Влащенко стала креативним продюсером та ведучою каналу «Україна 24».

«ХАРД з Влащенко» виходить з понеділка по середу о 19:00. Як зазначається на офіційному сайті каналу, «ХАРД з Влащенко» – це суспільно-політична програма, де Наташа Влащенко проводить жорсткі, інколи проблемні, та дуже інформативні розмови з цікавими особистостями. Гості програми – відомі політики, блогери, громадські діячі, статусні експерти. Увага акцентується на тому, що Наташа Влащенко не влаштовує гостям прес-конференцію, а веде діалог на рівних – із несподіваними питаннями, інтелектуально та провокаційно [29].

Програма триває у середньому годину. Можливі відхилення у хронометражі до десяти хвилин. Ведуча та гість сидять у двох кріслах, поруч невеликий столик зі склянками води. В руках у Влащенко планшет з нотатками. Під час першого випуску інтерв'юєрка самостійно представила гостя, однак у наступних номерах гість заходив до кадру після відеовізитки з короткою біографією та основними цікавими даними про власну персону.

У кожній програмі «ХАРД з Влащенко» є три постійні рубрики «Події», «Питання опонента» та «Бліц». Під час першої рубрики ведуча та гість обговорюють разнопланові злободенні події, а під час бліцу гість має коротко та ясно відповісти на десять коротких питань.

Антон Герашенко (Україна 24. – Вип.1. – 07.09.2020)

«Як нам сказало опитування» – згадує ведуча на початку програми. Тобто гостя обирають шляхом опитування. Антон Геращенко зайшов у студію після його представлення. Ведуча спілкується українською, гість – російською.

Невеличка візитівка про гостя. Ведуча згадує про те, що перед ефіром спілкувалась з гостем за кавою та розмова почалась ще там. Спілкуються про безпеку в Україні – на екрані транслуються кадри інфографіки щодо безпеки і злочинності в Україні. Геращенко говорить про зарплати для поліції і відхиляється від теми, проте Наташа тактовно перебиває його, та повертає до свого питання. Гість зауважує: «Якби перед спілкуванням мені надіслали список питань, то я би ґрунтовно підготувався, прийшов зі спеціальними презентаціями, а так – ні». Влащенко відповідає: «Ви кажете, якби я вам прислала всі питання... Я так ніколи не роблю і не буду робити з героями, щоб присилати питання. А ви, як заступник міністра, маєте бути готові до будь-яких питань». Далі спілкуються про рівень злочинності, заступник міністра зазначає, що в країні доволі високий відсоток розкриття злочинів.

Швидко переходять до наступного питання. Ведуча запитує про ситуацію із підривом залізничних колій на Житомирщині та зазначає, що ця історія не мала розголосу. Гість пояснює, що цим питанням вже займається СБУ. Наталя запитує: «Як часто таке може повторитись – чи можливо це терористичні акти?». Проте Геращенко зауважує, що всю інформацію потрібно перевірити.

Ведуча акцентує, що вже втретє ставить запрошеному питання, і намагається з'ясувати що зараз із мінером. Геращенко каже, що слідство ще йде. Влащенко доволі різко його перебиває, аби скоригувати питання та ставить уточнююче. Заступник міністра пояснює, що щодня має багато проблемних питань і він не має часу турбуватись конкретно про це, але ведуча акцентує увагу на тому, що люди розуміють, якщо це пов'язано із чиновниками, то навряд чи когось покарають. Гість додає, що чимало високопосадовців зараз під вартою.

Наталя одразу переходить до наступного питання. Звучить фраза: «Ще одне питання...» і одразу переходить до іншого. Ведуча так не затягує розмову, та не дозволяє гостю занудьгувати, поки він чекає наступного питання. Далі обговорюють про обстріл автобусу і на екрані транслюються кадри бійки, яка сталась. Ведуча запитує чи це політичний конфлікт.

Влащенко читає з планшета: «У період 2013-2016 рр в Україні було викрадено і втрачено понад 78 тисяч одиниць зброї». Запитує, скільки депутатів нагороджено зброєю. Гість відповідає, що нова влада прийняла закон про те, що нагороджувати зброєю можна тільки військовослужбовців. Влащенко запитує, то чому депутати фотографуються зі зброєю. Засупник міністра переконує ведучу, що кожен може купити будь-яку зброю і зробити з нею фото.

Влащенко запитує про присвоєння позачергових звань – чи це не є порушенням закону? Геращенко відповідає, що всю інформацію можна і потрібно перевіряти, а він не може запам'ятати усі порушення.

Влащенко розповідає про ситуацію, коли її колега-журналіст Костянтин Стогній опублікував відео, де по центру Києва ходять люди з гранатами та ловлять кишенькових злодіїв. Геращенко заявляє, що регулярно затримують кишенькових злодіїв. Згадує, що у Києві у 7 тис. камер, але каже, що у країні бідність провокує кардіжки. Ведуча намагається перебити Антона Геращенка, та з'ясувати, чому ця компанія працює вже рік на Хрещатику та чомусь ніхто нікого не садить та не арештує. Гість намагається повернути собі нитку розмови фразою «дослухайте». Він заявляє, що це оціночне судження, та все потрібно перевіряти, чи дійсно це угруповання працює вже рік. Закликає, щоб встановлювали камери відеоспостереження. Наташа згадує, що сьогодні глядачка запитала: «А хто має наводити порядок у Борисполі, на автовокзалі, на залізничному вокзалі, де працює ціла мафія злодіїв?». Заступник міністра наголошує, що там купа камер і вони ловлять порушників. Зазначає, що є не тільки негативні, але і позитивні приклади: «Ось якби ваша редакція хотіла збалансовано все

показати, то потрібно було навести такий приклад, коли недавно затримали злодіїв ромської національності, та деякі з них були вагітні жінки, тому їх звільнили судді, які дуже добрі», – говорить міністр.

Наташа повертається до слів заступника міністра про збалансований підхід: «Я вам хочу нагадати, що програма називається «ХАРД», тобто ми говоримо про проблеми. Якщо я з вами захочу обговорити всі ваші досягнення, да, то це буде інша програма, то це я вам просто нагадую про цей формат». Далі одразу ж ставить наступне питання.

Наташа згадує, що на днях їй прийшов штраф за перевищення швидкості на 30 км, і що вона його вже заплатила. Ведуча акцентує, хоче поговорити про реформи та гучні справи. Спілкуються про реформи. «Чи багато людей прийшли з вулиці?» Антон Геращенко зазначає, що деякі поліцейські здійснюють подвиги, а деякі порушують закон. Ведуча ставить доволі конкретні питання – наприклад, скільки працівників поліції було засуджено у 2019 році? Але співрозмовник відповідає, що у нього під рукою таких точних цифр немає, проте читає певну інформацію з телефону. Очевидно, що гість теж готував певні нотатки.

«У нас є така рубрика – “Питання опонента”, зараз ми включимо експерта – Дениса Ярославського – экс-керівника районного управління поліції Києва», – зазначає ведуча програми. Йде пряме включення експерта у студію. Експерт ставить кілька питань, пов'язаних між собою, що стосується вище згаданого нападу на автобус у Харкові. Антон Геращенко відповідає та пояснює ситуацію зі свого боку. Влащенко запитує чи є додаткові питання, експерт ставить додаткове питання. Влащенко посміхається та киває головою. Одразу переходять до наступного питання, після прямого включення.

Влащенко згадує, що на початку програми говорили про низьку зарплатню у поліції, але з ковідного фонду виділили 3 млрд гривень, проте гість пояснює, що це доплата тим, хто контактував із хворими, або були в зоні ризику.

Влащенко зазначає: «Питання від нардепа Євгенія Шевченко, він сьогодні написав у списку питань, які були від глядачів: «Коли буде реальна профілактика злочинів?» На екрані показано фото респондента і саме питання. Інтерв'юований відповідає, що спілкувався із Шевченком і вже працює по його питанню. І тут Наталя, недоговоривши наступне питання, акцентує увагу на тому, що гість постійно з телефоном у руках: «Пане Геращенко, не можу втриматися, з ким ви постійно переписуєтесь? Я відчуваю себе просто лишньою, знаєте, в цій аудиторії». Гість відповідає, що спілкується з колегою з приводу продемонстрованого у програмі відео, аби уточнити інформацію, і каже, що встигає і розмовляти з Наташею і користуватись телефоном. Наталя каже, що вони нагадують сімейну пару, яка прийшла у ресторан і кожен у своєму гаджеті сидить. «Давайте все таки поважати глядачів» – наголошує ведуча «ХАРД з Влащенко».

Наступне питання, про те, що Сергія Чеботаря люстрували, але він продовжує працювати. Геращенко намагається пояснює ситуацію, але Наташа зазначає, що має певну інформацію, щодо цього питання. Вона перепитує, чи заступник міністра не хоче відповідати? Геращенко каже, що не володіє цією інфою, але Влащенко наголошує: «Ну як ви можете не володіти? Ви ж заступник міністра».

Далі дивляться виступ Арсена Авакова щодо справи вбивства Павла Шеремета. Спілкуються щодо цього питання. Антон Геращенко розповідає про цю ситуацію.

Влащенко ставить ще 2 важливих питання, що стосується цієї резонансної справи. Гість наголошує, що ця справа доволі заплутана.

Далі спілкуються про справу Сергія Стерненка.

Обговорюють питання правосуддя в державі, питання правосуддя на окупованих територіях. Обговорюють правпорушення на дорогах, інтерв'юований згадує, що планується встановити більше камер відеонагляду на дорогах для фіксації порушень.

Влащенко запитує чи Геращенко за легалізацію легких наркотиків та проституції? Гість пояснює свою позицію щодо цього питання. Наголошує на тому, що суспільство ще не готове до легалізації такого.

«Фінальне питання, про яке багато говорять і пишуть: заміна глави МВС? Чи є факт можливості заміни міністра?» – запитує Влащенко. Геращенко відповідає, що в цілому, незамінних немає.

Наталя з іронією дякує, що під час деяких питань її гість навіть не дивився в телефон, а дивився на неї.

«Друзі, сьогодні була прем'єра проєкту. Сюди і надалі будуть запрошувати цікавих та «гарячих» ньюзмейкерів дня». Наташа завершує випуск фразою: «Бережіть себе, бережіть тих, кого любите. Це дуже важливо. До завтра».

Володимир Гройсман (Україна 24. – Вип.4 – 13.10.2020)

На початку програми демонструється візитка про гостя: розповідається про те хто він, де працював раніше, його фото. Після закінчення відеоряду одразу демонструється студія, де гість вже сидить поруч із ведучою. Наташа згадує, що щойно за кадром обмовилась, назвала гостя іменем його батька, але Гройсман запевняє, що все в порядку.

Починають з рубрики «Події» та обговорюють інформацію, щодо збитків 255 млрд грн Нафтогазу, через що до бюджету не надійшло 75 млрд гривень. Володимир Гройсман зауважує, що за час його каденції, як міністра – ця установа була прибутковою. Обговорюють економічні питання.

Влащенко згадує про звільнили Айвараса Абромавичуса . Запитує чи при владі мають бути іноземці чи навпаки – не мають бути? Гройсман відповідає, що ці люди зобов'язані мати українські паспорти і що його власна ініціатива – чиновники мають декларувати власне громадянство. Далі спілкуються про те, хто контролює Укроборонпром.

Повертаються до питань економіки. Влащенко говорить про держборг України та запитує які джерела збільшення доходу держбюджету можуть бути з точки зору пана Гройсмана. Спілкуються про вирішення цього

питання. Гройсман акцентує увагу на тому, що за час його керування, борг зменшився.

Розмірковують про філософію бюджету – чи направлена вона на людину. Гройсман заявляє: «Українські військові мають бути максимально забезпечені».

Обговорюють офіційне та тіньове працевлаштування, а також доходи. Гройсман переконаний, що потрібно дивитись на збільшення зарплат. Про бюджет на пальцях – обговорюють бюджет та доходи населення, переглядають інфографіку на екрані. Гройсман наголошує, що людей ніхто не підтримував, навіть коли прийшов коронавірус, бо люди ледве кінці з кінцями зводять.

Влащенко запитує, як Гройсман ставиться до реформ Супрун –реформи охорони здоров'я. Гройсман вважає, що ніякої глибинної реформи охорони здоров'я не існує. Влащенко ставить питання, чи гість знайомий з білоруською системою реформ охорони здоров'я. Володимир Гройсман зауважує, що кожен шукає свій шлях.

Влащенко повертається до питання про білоруську систему. Гройсман зазначає, що вона його перебила та не дала договорити. Він наголошує: «Наша система була розваленою, і я на своїй посаді теж не дійшов до кінця реформ». Влащенко зазначає, що аптеки можуть торгувати контрафактом, але гість відповідає, що контроль якості ліків – надзвичайно важливе питання.

«Йдемо далі», – оголошує Влащенко та переходить до наступного питання одразу ж.

Спілкуються про доходи від європейської торгівлі. Гість переконує, що його уряд збільшив експорт. Згадує і про те, що інвестиції в модернізацію бізнесу в Україні капітально впали. Спілкуються про інфляцію та підвищення зарплатні. Влащенко зауважує, що зарплатня підвищилась, але і ціни підвищились. «Через підняття зарплат, через створення робочих місць ми

можемо вийти із бідності, з тієї ситуації, яка склалась сьогодні», – запевняє гість.

Влащенко каже: «Ось зараз ви образитесь на мене, але все таки скажу: Україна як не мала інвестицій, так і не має. З 2016 року не мала, так і не має. Скажіть чесно, – просить Влащенко, – чи придуть до нас інвестори, якщо у нас не буде судової реформи? У нас же там просто ад, пекло у судовій системі». Гройсман погоджується, що це дуже важливе, а також складне питання.

Далі рубрика “Питання опонента” – у студії журналіст, спеціаліст з економічних питань Сергій Лямець. Журналіст запитує чи бачить гість у діях нинішньої влади корупцію, а також чи Яценюк впливав на дії Гройсмана. Гройсман дякує за питання та зазначає, що хоч він був керівником уряду від коаліції, проте Яценюк на нього жодним чином не впливав.

Повертаються до питання про корупцію. Влащенко згадує, що у селі, де вона живе, немає тротуарів і що встановлення їх подорожчало, і що гроші з ковідного фонду пішли на дороги. Гройсман відповідає, що не знає, хто є ідеологом такого рішення, але воно просто неадекватне. «Взяти кошти до піку захворювання – це величезна помилка», – наголошує гість. Обговорюють, що звичайні робітники не мають коштів на прожиття. Гройсман вважає, що Україну мають поважати у всьому світі, а не насміхатись серез бідність. Влащенко запитує що робити, якщо гроші все одно крадуть. Далі мова йде про Укрзалізницю.

«Важливе питання – збільшення кількості тиску на бізнес, щомісяця закриваєтьс ФОПи», – зауважую Влащенко. Гройсман говорить про безвідсоткові кредити. Він наголошує, що шкодує, що не зміг завершити реформу децентралізації. «Про місцеві бюджети хочу вас спитати», – різко закінчує одне питання і переходить до іншого ведуча Влащенко.

«Зараз час “Бліцу” і я нагадую, що це мають бути недовгі відповіді» – нагадує Влащенко. «Так, ні, не знаю», – жартує Гройсман.

- Як змінюється життя чиновника у період перезавантаження і чим ви зараз займаєтесь?
- Активною, в тому числі політичною, діяльністю. Радий що можу більше часу приділити дужині та дітям.
- Що є для вас періодом очищення комунікацій?
- Можливість знайти себе.
- Які у вас стосунки з Петром Порошенком? Чи правда що у вас все таки були конфлікти?
- Порошенко зараз хворий на коронавірус і я йому бажаю лише здоров'я. У нас різні погляди на речі, різні думки.
- Чи правда, що Порошенко-президент так і не зміг перебороти в собі бізнесмена?
- Я не могу сказати, я з ним бізнесу не мав.
- Чи пройшов його час у політиці?
- Політики мають бути сучасні і не імітатори. Треба це коло розірвати.
- Читаєте?
- Так, читаю і слухаю. Аудіокниги дозволяють економити час.
- Кращий прем'єр за увесь час, окрім самого Гройсмана власне?
- Ющенко.
- Як ставитеся до легалізації медичного канабісу?
- Для хворих – так, але тільки за медичними показами.
- Як ви оцінюєте ризики розпаду України? Це можливо чи ні?
- На фоні того, що відбувається у світі – в принципі, можливо.
- Чи буде друге пришествя Гройсмана?
- Певно що буде.

«Така була розмова з професіоналом. Бережіть себе і своїх близьких це зараз вкрай важливо. Зустрінемося» – цією фразою завершує спілкування ведуча програми. «Хай всі будуть здорові» – зауважує інтерв'юований Володимир Гройсман.

Борис Тодуров (Україна 24. – Вип.7 – 08.10.2020)

В гостях у програми «ХАРД з Влащенко» відомий лікар, директор клініки – Борис Тодуров. Йде відеовізитка про Тодурова на екрані.

Влащенко вітається з гостем, та зазначає, що він у своєму репертуарі – одразу після програми їде на захист дисертації свого учня у Запоріжжя.

«То коли ви відпочиваєте?» – запитує Влащенко. «Дуже рідко» – з посмішкою констатує гість. Наташа дякує інтерв'юйованому за те, що знайшов час та прийшов до неї на програму.

Починають спілкування з «Подій» – 15 вересня депутати були на футбольному матчі, не зважаючи на заборону присутності глядачів на масових зібраннях, концертах та масштабних спортивних подіях. Демонструється світлина на екрані, із учасниками цієї ситуації, під час перегляду ними матчу. Наташа запитує: «Як оць це впливає на настрої людей? Адже це подвійні стандарти». Тодуров погоджується, що люди втомились і вони теж хочуть відпочити, проте зараз не час, адже насправді лікарні не на 80% заповнені, а на всі 120.

Спілкуються на тему, хто ж має стати шпиталем для коронавірусних хворих, а хто займатися стандартними та плановими операціям, адже це теж потрібно. Гість переконаний, що необхідно законсервувати кілька лікарень, спеціально для таких хворих. Говорять про те, як працюють з хворими, які не хворіють на коронавірус, та потребують термінової медичної допомоги.

Обговорюють, як держава має працювати з епідемічною ситуацією. Влащенко ставить лікарю питання: «А що впродовж семи місяців можна було взагалі зробити? Тодуров зауважує: «За 7 місяців можна було б революцію в медицині зробити, якби цим хтось займався». Гість пояснює як працює система роботи із коронавірусними хворими, дуже детально та аргументовано. Згадує, що для лікування 300 хворих потрібно близько 60 медсестер.

Обговорюють можливість робити тести на виявлення антитіл у приватних лікарнях по державних запитах. Наташа запитує

інтерв'ююваного: «Чому за 7 місяців не вирішили ці питання? У Європі є безкоштовні тести, але в нас немає». Гість наголошує: «Спеціальна апаратура – це дороге задоволення, а коштів лікарні не отримують. Все купується за рахунок волонтерів та резервів клінік. Скільки можна було купити аналізаторів з ковідного фонду? Рішення щодо передачі грошей з ковідного фонду точно прийняв не міністр охорони здоров'я».

«Чому люди впевнені, що маски носити не треба?», – цікавиться Влащенко. «Це наш менталітет, де колись було модно помирати на робочому місці та відсутність покарань за відсутність маски. От якби людина в Італії чи Німеччині походила без маски і отримала свій штраф у 300 чи 500 євро, тоді б подумала. Там вчать правильній поведінці штрафами за кожен недопалок, який не долетів до урни. То наступного разу порушники вже будуть цілитись як снайпери».

Влащенко запитує про вакцину від грипу. Згадує, що телефонувала у приватні клініки, там сказали, що вакцини вже нема, проте депутат Радуцький говорив, що депутати вже отримали щеплення.

Тодуров наголошує: «Всі вакцини привезені з-за кордону. Українських певно що нема. Завозять вакцини з Росії, люди можуть вакцинуватись».

«Що робити з російською вакциною від ковіду?», – запитує ведуча Влащенко. «Ми читаємо відгуки про позитивну реакцію від вакцини, російська школа епідеміологів доволі сильна школа», – зазначає Тодуров.

Спілкуються про фінансування та реформи охорони здоров'я. Борис Тодуров переконаний, що багато лікарень районів та областей на межі банкрутства. Лікарі та медсестри звільняються або виїжджають закордон. Це була абсолютно сира реформа.

У рубриці «Питання опонента» Тетяна Галковська – експерт з медицини, журналіст. Ставить питання про кількість ліжок для хворих а коронавірус. Питання їх недостачі – моральне чи професійне? Тодуров заявляє, що це нерентабельно, тому так і виходить, що не вистачає. «Кожен вузькопрофільний інститут повинен залишитись на своєму місці: інститут

онкології має рятувати онкохворих, інститут Амосова – пацієнтів із вадами серця. Для коронавірусних хворих повинні бути лікарні іншого рівня, іншого профілю».

Тетяна запитує що ще потрібно для зрушення з мертвої точки трансплантології. Борис розповідає, що є зрушення в українському законодавстві, незважаючи на проблеми.

Опонентка запитує про фінансування: «Що буде з медициною? Наскільки фінансування відрізняється від минулорічного?» Тодуров акцентує увагу на тому, що якщо на охорону здоров'я з бюджету виділяється менше 7%, а у нас звісно що менше – це вже провал. Він каже, що депутати не розуміють всієї серйозності ситуації. Можна помітити, що у руках Бориса Тодурова аркуші з певною інформацією.

Тодуров наголошує, що рекомендував би найсерйозніше покарання за фальсифікацію ліків. Влащенко згадує, що глядачка попросила поставити таке питання: «Як ви ставитесь до такої одиниці – сімейний лікар? Чим це відрізняється від терапевта?». Гість переконаний, що такі лікарі мають бути у селі, де немає інших спеціалістів.

Наташа ставить наступне питання: «Як вважаєте, що робити з допомогою для психічно хворих людей?» На це лікар заявляє: «Це серйозний злочин, коли людям не надають відповідної допомоги».

Влащенко продовжує: «Екзотичне питання хочу поставити: було б непогано ввести надзвичайний стан у медицині?»

«Безперечно, разом з РНБО потрібно розробити план виходу з медичної кризи. Ми одна із профільних лікарень, які продовжують працювати, і також у нас є окреме відділення для коронавірусних хворих. Наші люди бояться їхати кудись, довго затягують. Таких потім важче оперувати», – відповів інтерв'юований.

«А що щодо спеціалізації лікарів? Чи достатньо інфекціоністів?», – запитує далі Наташа. «На четвірку з мінусом. Проте ліків все одно не вистачає», – наголошує Тодуров

Наступне питання Наташі: «Коли людина має звернутись до лікаря?» «Висока температура, віддишка, зниження кількості кисню в крові, погане самопочуття, коли важко дихати – обов’язково в лікарню. У нас є відповідні рекомендації», – зауважує лікар у студії. Це досить потрібна та корисна інформація. Важливо, що Наташа про це згадала під час розмови.

«Що найбільше всього тривожить в українській медицині?» , – звучить наступне питання. Тодуров зауважує, що взяв із собою кілька аркушів зі статистичними даними. Згідно з цією інформацією, кількість лікарів, медсестер, студентів медичних коледжів зменшується.

Далі розпочинається «Бліц»:

- Чому потрібно носити маски?
- Щоб не померти.
- Як проводити профілактику?
- Важливе укріплення імунітету, додати вітаміни та білок в раціон.
- Чому хворіють лікарі?
- Бо контактують з хворими.
- Чи є у нас медична освіта європейського рівня?
- Ні, у нас до цього ще далеко. Я б повернув систему Гумбольта, бо навчитись медицині через тести – неправильно.
- Чи збільшилась кількість людей із хворобами серця?
- Безперечно.
- Чому не йдете в політику?
- Не хочу витратити ні дня на те, що не стосується політики. Вважаю, якщо була вищими силами дана можливість рятувати людей, то потрібно присвятити цьому всього себе.
- Амосов оперував до 80 років, чи ви вийдете на пенсію вчасно?
- Так. Мені здається, що у лікарської професії є певний термін придатності, коли потрібно давати дорогу молодим спеціалістам.
- Який був для вас цей рік?
- Рік випробувань, проте ми гідно з цим впорались.

Ірина Верещук (Україна 24. – Вип.9 – 20.10.2020)

В гостях у Наташі Влащенко політик, кандидат у мери Києва Ірина Верещук. Влащенко згадує, що начиталась у Фейсбуці про Верещук питань різних, думок теж, то починає з двох «Подій»: про заборону книги Вахтанга Кіпіані та програвши Василя Ломаченка. Запитує що думає гостя про ці події? Верещук зауважує, що заборона книги – це неправильно. Згадують про ефект Стрейзанд. Переконана, що Ломаченко має право на власні погляди. Обговорюють візит Максима Степанова до американського посольства.

«Що робити, коли державні об'єкти передаються під владу іноземців?» Верещук переконана, що питання енергетики входить до переліку стратегічних.

Обговорюють, що лікарням не вистачає ліків, ліжкомісць та кисневих апаратів. Верещук акцентує увагу на тому, що реформа Супрун певно мала щось хороше, але складно визначити що. Обговорюють реформу Супрун та проблеми, які залишились зараз. Верещук загадує, що одну проблему, адже зараз немає санстанцій.

Влащенко зауважує: «Президент Зеленський взяв кредит у Британії, це гроші на те, щоб купити військові кораблі. Чи це правда?

«Так і це дуже добре, це обмін технологіями», – переконує Ірина Верещук.

Далі у програмі рубрика «Питання опонента» – на зв'язку Сергій Лямець. Питає, що планує робити влада, якщо оберуть не Верещук. Гість ставить друге питання що стосується того, чи не варто було віддати гроші з коронавірусного фонду на підтримку малого бізнесу і людей, які втратили роботу.

Наступне питання Влащенко про опитування «5 питань президента», обговорюють цю ситуацію. Верещук пояснює ці питання зі свого боку, розкажує своє бачення. Щодо питання легалізації медичного канабісу – Влащенко згадує слова лікаря Бориса Тодурова щодо проблем з медициною.

Обговорюють виступ президента перед Верховною Радою. Ірина каже, що чекає цього питання.

Влащенко запитує: «Чому багато справ не розслідується, і людям здається, що ми зараз в хаосі?» «Таке є, бо не вистачає кадрів, немає мотивації», – зазначає Ірина Верещук.

Далі у програмі рубрика «Бліц»:

- Що чекає слугу народу на цих виборах?
- У будь-якому випадку це буде перемога.
- Чи багато людей прийде на вибори?
- Розумію, що можуть не прийти на вибори, адже бояться захворіти.
- Чому не можна прийти на вибори?
- Щодо цього може бути багато маніпуляцій.
- Ваше головне досягнення нас посаді мера Рави-Руської?
- Я зробила все що могла.

Розмова йшла легко та швидко, Ірина не відступала від власних питань, інформативно та доступно пояснювала власну позицію, аргументувала власну думку. Слухати гостю було цікаво і ведучій Наташі Влащенко, адже їй не доводилось перебивати чи певним чином спрямовувати розмову запрошеної гості у потрібне русло.

Олег Ляшко (Україна 24. – Вип. 11 – 05.11.2020)

На екрані йде візитка про гостя. Ведуча програми Наташа Влащенко жартує, що досить часто запрошує Олега Ляшка, бо з ним завжди багато переглядів, а телевізійникам цього тільки дай.

Обговорюють “Події” та протести під радою ФОПівців. Наташа пропонує подивитись відео на екрані у студії, але з відео виникли певні проблеми, проте Влащенко веде далі, та ставить наступні питання.

Запитує думку Ляшка щодо касових апаратів. Гість заявляє, що парламент повинен вирішувати це питання. Ляшко переконаний: «Перед громадянами потрібно звітувати за кожну потрачену копійку з

коронавірусного фонду. Він зазначає, що влада просто втратила час і не спрямувала кошти у потрібний напрямок.

Влащенко запитує Олега Ляшка про майбутній бюджет, але акцентує увагу на тому, що буде, якщо Україна не отримає певних грошей із зовнішніх кредитів. Ляшко нагадує, що Україна на останньому місці по рівню життя, у нас немає робочих місць, саме цьому може загрожувати відсутність такої допомоги. Олег Ляшко переконаний, що якщо у парламенту немає політичної волі, він не має права на існування. Ляшко доволі емоційно виступає, проте Наташу це не лякає, вона продовжує вести розмову.

Спілкуються про інфляцію та підняття зарплат і звільнення від податків. Ляшко заявляє, що уряд має передбачити допомогу людям, які втратили роботу через пандемію.

«В ручний і корупційний спосіб встановлюють тарифи! Влада повинна це припинити!», – зазначає гість

Влащенко пропонує гостю: «Оцініть ефективність медичної реформи». На екрані демонструються кадри, де хворі люди лежать у коридорах лікарень. Інтерв'юований пояснює свою точку зору з цього питання.

Наташа пропонує поговорити про культуру в Україні – на екрані у студії демонструється фото з Верховної Ради України, на якому забражено лідера партії «Слуга народу» Давида Арахамію, який повернувся спиною до Юлії Тимошенко, яка у той час саме виступала на трибуні. Ляшко коментує: «Ні, давайте називати речі своїми іменами – він повернувся задом до Юлії Володимирівни. Це просто неповага».

Обговорюють реакцію на смерть відомого культурного діяча Романа Віктюка – Ляшко зауважує, що Україна не має відмовлятися від своїх талановитих людей. Він досить емоційно коментує це питання та згадує, що відомий лікар Пирогов лікував самого Бісмарка. Додає також, що пані Супрун хотіла перемістити прах Пирогова зі склепу. Влащенко додає, що була у склепі видатного лікаря.

Ляшко емоційно розповідає, що Пирогов забальзамований за власним рецептом. Згадує, що сам Гітлер видав окремий наказ, щоб не чіпали Пирогова під час того, як українські землі були окуповані фашистами, бо він лікував самого Бісмарка. Олег Ляшко переконаний, що Україна має величезний культурний пласт талановитих людей.

Влащенко наголошує, що наступний випуск з Ляшком можна буде зробити тільки про культуру. Під час останньої рубрики «Бліц» Олег Ляшко зазначив, що коронавірус – найбільша проблема України у цей момент, а також заявив, що готовий стати прем'єр-міністром України, якщо йому запропонують. Влащенко прощається із аудиторією на досить позитивній ноті, бажаючи усім здоров'я.

2.2. «Інтерв'ю з Литвиненко» в ефірі телеканалу «ZIK»

Програма «Інтерв'ю з Литвиненко» транслюється у ефірі телеканалу «ZIK» о 19:00 щонеділі [28].

Студія, де знімається програма «Інтерв'ю з Литвиненко» оформлена доволі стримано. Ніяких зайвих речей, лише два крісла для гостей та невеликий столик.

Інтерв'юєрка після завершення заставки програми та короткої відеовізитки представляє свого гостя. Інтерв'юований вже сидить навпроти ведучої.

Дмитро Шуров (ZIK . – Вип.34 – 23.02.2020)

Юлія Литвиненко представляє гостя – музиканта та соліста гурту PIANOБОЙ. Одразу розповідає, що до Дмитра у студії був композитор Євгеній Дога. На що Шуров відповідає: “Каюсь, проте не знаю хто це”. Ведуча зазначає: “Ганьба”. Далі обговорюють радянські фільми, до яких Євгеній Дога написав музику. Розмовляють російською. Телеведуча одразу ставить питання одне за одним, переходить від однієї нитки розмови до іншої

Запитує про музику дитинства Дмитра Шурова. Дмитро розповідає, що його музика дитинства – це Чайковський, Висоцький, та знаменитий гурт Beatles. Розповідає Шуров, що згодом у його житті з'явився і Майкл Джексон, проте починалось все з Beatles.

Обговорюють саундтрек для серіалу «Слуга народу» . Телеведуча зауважує, що Шуров теж зробив немалий вклад до історії, адже важко уявити серіал про президента без саме цієї музики. На що гість переконує, що це просто музика написана до серіалу і ніхто не знав, чим це закінчиться. Литвиненко згадує, що міністром культури Швеції призначили ровесницю гостя, дитячу психологиню, яка носить дреди на голові. Литвиненко зазначає, що була впевнена, що після перемоги Зеленського Шурова призначать на посаду міністра культури. Запрошений гість згадує, що на цю тему друзі його часто підколюють, але він у світ політики ніколи не хотів. Скаржиться, що і так багато його друзів стали політиками.

Ведуча запитує про батька артиста: «Він творча людина?». «Так, він творча людина, він пише». Шуров акцентує увагу на тому, що цінує власну свободу дій, він робить музику і не хоче з цим прощатись.

Литвиненко запитує чи відчуває артист певну відповідальність за те, що його пісня сприяла такому розвитку і руху президента. Шуров відповідає, що ні.

Далі ведуча запитує чи зідзвонюється Шуров із теперішнім президентом України? Гість каже, що ні, наголошує, що вони і до цього не дуже спілкувались, а зараз у президента і так дуже багато справ.

Литвиненко: «Може україна стати місцем сили для творчих людей?» Шуров коментує, що рекомендує своїм друзям сюди їхати, але зараз такий час, що в принципі не потрібно нікуди їхати, а можна просто розкручуватись в інтернеті.

«Яке твоє улюблене місто?» Гість каже, що зараз у них багато людей у команді і багато апаратури, тому треба відповідні умови, а відповідно найбільше часу інтерв'ююваний проводить у Києві.

Ведуча зазначає, що Піанобой – це романтична музика, однак Шуров зауважує, що чимало його пісень мають соціальний лейтмотив. Чимало додаткових питань ведучої стосується пісні-саундтреку до слуги народу.

Спілкуються про сина Шурова. Гість зауважує, що син доволі талановитий. Розповідає, що раніше вони жили у квартирі де було багато інструментів і у цьому вони якось «варились». Але додає, що у сина свої смаки.

Спілкуються про вихід артиста із зіркової тіні як початок сольної кар'єри. Литвиненко згадує, що Шуров був клавішником в «Океані Ельзи» і у Земфіри, але він не розчинився у тіні більш відомих виконавців. Гість переконує, що його завжди лякало гальмування, і в саморозвитку і в кар'єрі, і в спілкуванні з людьми. Його завжди лякало те, що не буде шансу самореалізуватись.

Далі мова йде про концертну діяльність Дмитра Шурова. Обговорюють концерт Дмитра Шурова, який має відбутись 8 березня. Ведуча запитує чи гостю подобається одна з найпопулярніших американських співачок Біллі Айліш. Дмитро Шуров відповідає, що не зовсім.

Литвиненко запитує гостя чи забобонна він людина. «Та ні, в хорошому смислі я просто прив'язуюсь до речей, але нічого особливого у цьому немає». Мова йде легко, ведуча та гість багато жартують, проте ведуча упродовж всієї програми нагадує про те, що він не пішов в політику

Далі мова йде про стосунки Шурова з родиною. Гість зауважує, що ніколи не мав близьких стосунків з батьками, бо батьки вирішували свої проблеми самі, а вони з сестрою цього не бачили, але його син це бачить. Каже, що вдома завжди було піаніно, на якому грала мама.

Обговорюють музичну кар'єру сестри Дмитра Шурова. Гість каже, що у підвалі має власну студію, а вдома купа різних інструментів, якими він користується. Литвиненко запитує, чи хоче артист зробити дует з якимись виконавцями, але Дмитро Шуров не хоче зізнаватись з ким саме.

Про сестру зазначає, що він витягнув її на сцену. Він запросив її до свого гурту, бо вона сказала, що хоче співати. Гість додає, що сестра може проявитись і у інших творчих галузях, як музичний продюсер або кліпмейкер.

Далі обговорюються творчі плани виконавця. Гість розповідає, що на концерті будуть і інші музиканти, буде дуже цікава програма, інструментальний хор.

Після перегляду програми залишаються змішані відчуття. Ніби цікавобуло переглядати програму, а ніби ні, оскільки ведуча надто багато питань ставила, які не стосувались музики. Після закінчення програми гості дякують одне одному за запрошення.

Тимофій Милованов (ЗІК . – Вип.21 – 23.02.2020)

Гостем програми «Інтерв'ю з Литвиненко» став міністр розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України Тимофій Милованов. Ведуча представляє на словах міністра і починає одразу розмову. Спілкуються українською.

Обговорюють робочий графік міністра. Гість зізнається, що вже не один рік працює по 80-100 годин на тиждень і вже звик.

Обговорюють внутрішню конкуренцію у міністерстві, хто зацікавлений у тому, хто міг би бути за, аби він пішов зі свого поста, але міністр переконаний, що це нормально, це конкуренція.

Литвиненко запитує: «Яку економічну модель будує міністерство економіки?» Гість заявляє, що мета його уряду – люди і зарплатня. Зазначає, що зараз відповідь більш детально, але ведуча ставить додаткові питання, що заважає гостю завершити думку. Гість наголошує, що раніше такої риторики не було у попередників, у них був інший фокус, але у його міністерства інша мета – інвестиції.

Ведуча запитує про щодо інвестицій в Україну: як їх отримати? «40-50 мільярдів доларів потрібно інвестицій, аби можна було інвестувати в людей», – заявляє міністр.

Обговорюють особисті заощадження міністра. Міністр запитує, чи Юлія Литвиненко інвестує у певний бізнес та чи відкладає щось на “чорний день”. Ведуча згадує, що хотіла б інвестувати та згадує, що вони із гостем одного року народження. Обговорюють, що Тимофію Милованову вдалось відкласти мільйон доларів і це його майбутній пенсійний фонд.

Литвиненко запитує у гостя, хто міг би стати першокласним інвестором в Україну?

Інтерв'юований відповідає, що для інвесторів та компаній дуже низька привабливість нашої країни, через низький рівень ВВП.

«Що змусило Тимофія Милованова повернутися до України?», – запитує Юлія Литвиненко.

– 2014 рік і те, що тоді сталося, – відповідає міністр Милованов.

Ведуча цікавиться у співрозмовника, які послуги можуть принести високі заробітні плати. Ітерв'юований не дає однозначної відповіді, але думає, що це буде пов'язано із новітніми технологіями.

Сперечаються з ведучою. Обговорюють економічну стратегію Китаю. Обговорюють, що багато людей їдуть на навчання в інші країни, але вони повертаються, а в нашій країні такої культури немає.

«В чому полягає успішність країни?», – запитує інтерв'юєрка.

«Обсяг продукції та послуг», – зазначає гість. Обговорюють час, коли в країні були кризи та як уряд намагався з ними впоратись.

Литвиненко дякує міністру за те, що він прийшов, навіть не дивлячись на те, що його пробочий день закінчився.

Дмитро Раїмов (ЗІК . – Вип.19 – 16.02.2020)

Ведуча вітається з глядачами та представляє гостя. Зауважує, що він не дивлячись на те, що молодий, але вже відомий експерт у питаннях кризових комунікацій. Згадує, що починали спілкуватись за кадром, обговорювали про новини і остання новина була про заміну Андрія Єрмака.

Далі обговорюють відставку очільника Офісу Президента Андрія Єрмака.

Раїмов зауважує, що у Єрмака є певне внутрішнє бажання бути на публіці. Обговорюють які люди є у тіні команди «Слуги народу»

Спілкуються про харизму Андрія Єрмака. Литвиненко акцентує увагу на тому, що він дійсно дуже статний та харизматичний. Раїмов зауважує, що роль Єрмака досить сильно переоцінена. Багато людей може прийти на зустріч з президентом. Розповідає як президент отримує інформацію про всі події.

Обговорюють кадрове оточення Володимира Зеленського. Раїмов зауважує, що віце-президент – це цілий інститут, і Зеленський приймає ключові рішення сам. Лави запасних немає. Обговорюють відомих політичних персонажів. Ведуча спілкується українською, а гість – російською. Порівнюють інавгураційні виступи Зеленського та Порошенка.

Спілкуються про завершення конфлікту на сході. Раїмов вказує, що не все, що виголошує президент – це і буде його стовідсотково виконано. Литвиненко питає чи це не буде як історія з Кримом.

Литвиненко запитує у гостя який наразі порядок денний президента України.

«Просто в одному слові – варто провести аудит, у якому стані зараз наша наука, освіта. Що залишилось. Потрібно зробити аудит економіки, аудит ринку землі. Потрібно зробити аудит всього. Головне слово – це аудит», – коментує інтерв'юований.

Литвиненко запитує гостя, як можна покращити економічні показники в Україні?

Раїмов порівнює ситуацію з економікою із неблагополучною родиною, яка просить у борг, але ніхто не хоче позичати такій сім'ї. І порівнює цю ситуацію з тими позиками, які влада постійно бере закордоном.

Також Раїмов наголошує, що влада йде на мир і президент про це постійно наголошує.

Литвиненко запитує про можливість відкриття ринку землі та можливі вибори на Донбасі.

«Так, це правда, хоча він би хотів бачити на порядку денному мати саме економічні питання», – відповідає гість.

Розмова була досить інформативною. Ведуча отримувала чіткі відповіді на поставлені питання. Гість не затягував власні коментарі, проте ведуча все одно могла перебити інтерв'ююваного.

Юлія Тимошенко (ЗІК . – Вип.16 – 17.01.2020)

Після початку програми Литвиненко зауважує, що з командою сперечались, як правильно представити Юлію Тимошенко, адже на тлі скандалу з прослуховуванням Гончарука, Тимошенко може стати найбільш вигідним варіантом на посаду прем'єра. Запитує у гості навіщо і кому було вигідно прослуховувати прем'єра.

Тимошенко емоційно відповідає, що хаос та розбалансування – це сучасний тренд. Але те, що факт прослуховування був, означає, що державна влада в Україні стала незахищеною. Вона заявляє, що сьогодні влада сконцентрувалась на модних відео, а показуха – може знищити силовиків взагалі. Ведуча та гостя спілкуються українською.

«Чому несумісне президентство Зеленського і прем'єрство Тимошенко?», – запитує ведуча Литвиненко.

«Тому що через 9 місяців керівництва Зеленським країною, він насправді не керує країною. Він віддав керівництво країною зовнішнім фінансовим групам. Країною управляють зовнішні фінансові групи, яким не потрібен професійний прем'єр», – заявляє Тимошенко.

«Чому в Україні маріонеточна команда, якою керують зовні?», – звучить наступне питання.

Тимошенко переконана: «Потрібно доносити правильну інформацію до суспільства, аби всі розуміли, хто є хто насправді».

Тимошенко зачитує з аркуша розміри заробітних плат очільників та звичайних людей. Порівнює, що чиновники отримують в рази більше.

На серйозні питання, що стосується корупції та економіки тимошенко відповідає конкретно, роз'яснюючи все як є.

Інтерв'юєрка запитує: «Хто керує українським президентом?»

Тимошенко згадує про технологічну систему впливу на людей через соціальні мережі, що дозволяє впливати на суспільство.

Тимошенко заявляє: «90% законопроектів написано не в Україні. Ці люди просто не можуть писати закони, які б йшли наперекір успішної країни». Згадує земельний закон, говорить про приватизацію, підвищення пенсійного віку.

Журналіст мовчить, навіть якщо Тимошенко затягує відповідь на питання. І в певних моментах навіть погоджується з нею

Спілкуються про куріння марихуани міністром Миловановим і легалізацію грального бізнесу.

Тимошенко впевнена, що це призведе до “оболванення” населення. Вона наголошує, що влада каже, що гральний бізнес принесе в казну гроші, однак для цих грошей люди повинні програти 40 мільярдів гривень. Згадує, що одна із депутатів розказала, як її син страждає ігроманією. Переконана, що нас вбивають, морально, фізично, духовно, етнічно. Інколи складається враження, ніби це інтерв'ю-монолог.

Литвиненко просить гостю назвати три причини, чому в Україні перестав існувати парламентаризм

Тимошенко каже, що це екстраординарна ситуація, адже в Україні були різні президенти, але такої ситуації ще не було ніколи. «Сьогодні не існує парламентаризму, бо не пишуться законопроекти у парламенті, вони приносяться ззовні. Друге – ніхто не розуміє за що вони взагалі голосують, третє – відсутність дебатів». Гостя зауважує, що її фракція та інші готують правки, але жодні праки не приймаються. Литвиненко нарешті ставить додакове питання, чому ж тоді жоден депутат не склав своїх повноважень, навіть не зважаючи на таке свавілля. Тимошенко на це каже, що сьогодні це нічого не змінить.

«Чим загрожує відсутність лідера і національної стратегії в Україні?»

«Ми можемо і далі йти за тими ж людьми, або розкрити очі і зрозуміти, що насправді відбувається у країні», – чітко відповідає Тимошенко.

Тимошенко зауважує, що всі ресурси і всі можливості треба використати, щоб людина змогла нормально жити на своїй землі.

Гостя переконує, що вона проти процесу ліквідації України. Говорить, що опозиції варто об'єднатись. Акцентує, що по завершенню цього президенства, українському народу потрібно зробити щеплення від легковажного вибору влади.

Литвиненко запитує про систему зовнішнього впливу на президента

Тимошенко вказує, що людям промили мізки, але зараз люди повинні відкрити очі та потрібно зупиняти всю цю вакханалію.

Інтерв'юєр згадує, що президент не привітав народ з Різдвом. Тимошенко каже, що в цій ситуації, коли країна горить, її робота пояснити, що почався процес ліквідації України. Згадує що від початку нашої незалежності, на нас чинили серйозний зовнішній вплив.

Литвиненко дякує Тимошенко за те, що вона прийшла, наголошує про надію на те, що це була не остання їхня зустріч.

Олег Синютка (ЗІК . – Вип. 29– 07.03.2020)

Інтерв'юєрка швидко вітається, розповідає, хто такий її гість і одразу ж ставить питання запрошеному. Запитує настільки стала команда президента і чи вона не приведе до негативних наслідків для народу? Згадують про обіцянку зарплаті у розмірі 4тисячі доларів для вчителів.

Гість зауважує, що є поганий і добрий поліцейський, то як любов до Зеленського на всю його команду перенести. Гість запитує чи бачила ведуча, як падають карткові будинки? «В один момент і з цією владою може статись так само. Людей не хвилюють рейтинги, їх хвилює те, що відбувається у державі», – коментує Олег Синютка.

Литвиненко запитує, як уникнути політичної помилки, коли політиків кидають за ґрати? Чиновник каже: «Хліба і видовищ» і розводить руками. Розмовляють про справи проти Порошенка.

Спілкуються про становище народу в Україні, обговорюють про те, що люди все одно не сліпі і починають відкривати очі, прозрівати. «Україна бачить, що проблема є», – пояснює гість.

«Наскільки реально співпрацювати опозиції та провладної партії?», – запитує інтерв'юєрка.

Гість розповідає, що партія голосує, та промовляє на всі кулуари, що можливо те, що пропонує провладна партія.

Обговорюють виступ прем'єра. Синютка зазначає, що це не був виступ людини, який би міг повести за собою 40 мільйонів. Каже, що сьогодні ми маємо доволі слабкий склад уряду.

Литвиненко каже, що президент вчиться на помилках, він амбітний. А Синютка зауважує, що це добре, але варто робити це краще.

Ітерв'юєрка запитує: «Які ризики поділу України?»

«Хотілося б, щоб кожен пройшов свою дорогу до розуміння і пошуку своєї державності», – зауважує гість.

Під час спілкування робиться одна перерва на рекламу.

Обговорюють те, що опозиція безумовно хоче миру і усі окуповані території повинні бути повернені державі.

Литвиненко запитує як уникнути розколу в державі? «Варто дивитись у глибину історії, знати, що ми були дуже давно і революція гідності змогла перевернути країну», – зазначає гість.

«Чи розпочнеться справа проти п'ятого президента?». «Якби щось таке було, то певно, що його би вже посадили, проте влада дивиться точно не в той бік. Це може привести до колапсу», – розмірковує гість.

Ведуча запитує чи перетворились українські олігархи на двигуни економіки, але гість навпаки каже, що олігархи її нищать.

Питає що може врятувати Україну. «Треба дати шанс фермерам, промисловості. Треба перебудовувати українську економічну модель», – відповідає інтерв'юваний.

Гість каже, що хоче добра для держави. Каже, що їх партія готова підставити владі плече.

Зауважує, що варто завершити децентралізацію, але Україна має залишитись унітарною державою. Україна має дбати про свої інтереси.

«Які три кроки могли б переконати вас, що ми рухаємось у правильному напрямку?», – запитує Юлія Литвиненко. «Реформа освіти, аграрна реформа, інфраструктурний крок вперед, і після цього країна точно заживе», – переконаний гість.

Ведуча дякує гостю за розмову та бажає глядачам приємного перегляду подальших програм на телеканалі.

2.3. «PRIME СКРИПІН» на телеканалі АТР

«PRIME Скрипін» – програма, що транслювалась на телеканалі АТР з квітня 2018 року. Ведучим програми є відомий український журналіст Роман Скрипін. Також ця програма виходила на Ютуб-каналі Скрипіна skripin.ua [30]. Тривалість одного випуску в рамках 50-55 хвилин.

Андрій Садовий (АТР.– Вип.43 – 28.11.2019)

Починається програма тим, що ведучий стоїть перед камерою і розповідає, що він не Скрипін сьогодні, а детектив Еркюль Пуаро або Холмс і спробує з'ясувати чи є у його гостя мільйон і чому у нього вимагають ці гроші у якості застави. У програмі Скрипіна є контакти Вайбера, Скайп. Ведучий каже, що не знає, з якого боку зайти. Питає, хто стоїть за справою Садового?

Садовий наголошує, що головною метою було не дозволити йому збудувати великий індустріальний парк. Скрипін перебиває, показує візуалізацію цього парку. Гість розповідає, як прокурор прийшов до Садового вручити йому підозру. Розповідає про свою ситуацію. Скрипін згадує про опитування, яке вони проводили серед респондентів Телеграм

каналу програми і оголошує, що респонденти більшістю голосів проголосували за те, що прокурори просто знайшли крайнього.

Розбираються у справі Садового. Скрипін запитує, чому судді просили 50 мільйонів застави? Садовий відповідає, що ніхто не зрозумів розміру такої великої застави. І розмір застави зменшили до 1 мільйона 56 тисяч гривень. Садовий переконаний, що таких грошей у нього немає.

Обговорюють можливість входу інвесторів в Україну, проте зауважують, що це складно. Садовий вважає, що його справа є показовою. Він додає: «Якби парк запрацював, ми б отримали 147 млн, бо були б робочі місця».

Гість зазначає, що досудове розслідування тривало 4 роки. Розповідає: «Коли будуть оголошені результати виборів, я скажу свою позицію». Садовий заявляє, що бандити хочуть захопити владу. Скрипін просить назвати ім'я. Садовий не погоджується, та пропонує зробити повноцінне журналістське розслідування Скрипіну, бо він сам не хоче рекламувати бандитів.

Гість зауважує: «У підозрі було написано, що я наніс збитків державі на 92 мільйони грн і суддя просила прокурора, пояснити у чому збитки, проте вона не змогла пояснити».

Садовий пояснює, що земля, де мали б будувати, призначена для сільськогосподарського призначення, а центр, який могли б там побудувати, розрахований на 3 тисячі робочих місць.

Скрипін дає пряме включення постійного глядача з Кривого Рогу Олександра через Скайп-зв'язок. Це дуже доречне і сучасне рішення, проте якість звуку та картинки не надто високої якості. Це зрозуміло, що залежить від якості зв'язку глядача і, однак в тому і плюс, що в програмі є така відкрита комунікація із глядачем у прямому ефірі. Глядач ставить питання: «Чому люди кажуть, що Садовому так і треба?»

Скрипін зазначає, що міська рада зробила оцінку і як міська рада впливала на оцінку Землі? Садовий пояснює, що жодним чином не впливав

на того, хто оцінював землю. Він зауважує, що тяганина йде з 2015 року, але матеріали справи йому не показували.

Садовий: «Нікому збитки не нанесені, крім компанії-забудовника та мене». Він переконаний, що із цієї справи можна робити повчальні сюжети, над якими можна і посміятись і поплакати. Скрипін запитує чи були проведені негласні слідчі дії стосовно гостя? Той зауважує, що він живе в акваріумі, його телефон прослуховується все одно.

Ігор Кондратюк (ATR.– Вип.54 – 24.10.2019)

Ведучий Роман Скрипін знову одягнений у світшот з тризубом. Це досить добра ідея, адже одразу можна прослідкувати патріотичні настрої журналіста.

Програма починається із представлення гостя Ігоря Кондратюка. Обговорюють скандал на Євробаченні. Кондратюк висловлює власну точку зору, щодо того, що він проти гастролей українських артистів на території країни-агресора.

Скрипін знову нагадує про те, що у студії є власні Вайбер і Скайп, аби глядачі мали змогу зателефонувати до студії та поставити своє питання гостю. Сам читає чат на трансляції на Ютубі. Зачитує уголос коментар, що Кондратюк просто гнобить молодих виконавців і перетворює їх на рабів. Гість відповідає, що це пише людина, яка чула дзвін та не знає де він, і є «злопихателем». «Я є єдиним продюсером, співак якого жив у власній квартирі, їздив на своєму авто. Люди запам'ятовують тільки погане, а як я намагався нести позитив через «Караоке на майдані», то ніхто не пам'ятає», – акцентує на цьому Ігор Кондратюк.

Скрипін наголошує, що останнім часом роль телебачення падає, а інтернету і соцмереж зростає. «Люди беруть з них інформацію, але написати в чаті – це ж анонімно», – зауважує ведучий. Кондратюк зазначає, що не проти анонімності, але вчора прочитав в інтернеті, що лише 11% людей знають як відрізнити правду від брехні в інтернеті. Кондратюк пояснює, як розібратись у цьому.

На екрані у той час демонструється Фейсбук сторінка інтерв'юваного.

Скрипін у цей час щось читає у своєму ноутбуці. Далі обговорюють рівень довіри людей до влади та поліції.

Спілкуються про резонансні речі, Скрипін згадує, що виписав собі питання.

Обговорюють ситуацію, коли депутат Олександр Дубінський проходив тест на поліграфі. Кондратюк, як фізик зазначає, що йому було це цікаво, але він не вважає, що це реально та дійсно правдиво.

Скрипін запитує гостя, що той думає про скандальний виступ «Кварталу-95» та виконання ними пісні «Горіла хата, палала». Він вважає, що це абсолютно ганебно, сміятись з того, що у когось згорів дім. «Я не з тих, хто буде радіти, що у сусіда здохла корова», – переконує гість.

«Якщо говорити про деяких сучасних виконавців, то краще нехай просто співають, а не говорять», – додає продюсер.

Кондратюк згадує, що у кожного шоу і у кожного артиста є своя аудиторія. Він не засуджує таких людей, проте переконаний, що у кожного своя аудиторія. Скрипін та Кондратюк зі своїми гостями розмовляють, не ставить питання і заслуховує відповіді, а веде розмову.

Кондратюк вважає, що такий вчинок Хору Верьовки – це дурість, 30 секундна дурість. Він переконаний, що це не смішно. Скрипін відповідає «То про серіал «Свати» навіть не буду питати». Але Кондратюк переконує, що навіть їх не дивився.

Перший дзвінок у студію: гість запитує: «Що у нас взагалі останнім часом робиться, такі питання, що за ними не видно реальних проблем?». Кондратюк починає відповідати фразою: «Ну ми про це і говорили з Русланом». Скрипін відповідає: «Роман я, Роман, ну але не страшно...»

Ще один дзвінок: «Як ви ставитесь до того, що нова влада приймає закони, які ...» Звучить не зрозуміле питання, через технічні неполадки, що

стосується прокуратури, аде Кондратюк заявляє, що це питання було некоректним і таким, яке не можна перевірити, тому не буде відповідати

Дзвінок: «Чи не хоче гість піти у мери?» «Ні, я таким не хочу займатись. Якщо мені таке запропонують, я відмовлюсь. Я не хочу бути невігласом у політиці», – впевнено заявляє Ігор Кондратюк.

Наступне питання таке: «Яка місія Ігоря Кондратюка на політичній арені?» «Не політична, а громадська. Я не хочу у політику, але не можу приховувати певні власні думки. Люди на вулицях підходять і дякують за таку позицію, як колись дякували за Х-фактор», – зазначає Кондратюк.

Дзвінок: «Чому люди, які виїзжають, але все одно цінують колишнього п'ятого президента?»

Кондратюк розмірковує, що колишній президент виступав у конгресах англійською, та не боявся називати речі своїми іменами.

Скрипін дякує гостю за розмову а також бажає глядачам хорошого вечора, а Кондратюк прощається коротким «До побачення».

Наташа Влащенко (АТР.– Вип. 39– 26.09.2019)

Скрипін на початку програми зауважує, що сьогодні будуть говорити про свободу слова. Звучить візитка про гостю. Ведучий нагадує про Скайп та Вайбер. Спершу запитує чому саме Наташа? Влащенко відповідає, що їй конкретно так подобається. І одразу звертається до ведучого. Спочатку на «ти», але Скрипін перепитав: « Чи ми на «ви»?» Влащенко одразу переходить на «ви».

Спілкуються про програму Наташі Влащенко з Віктором Медведчуком. Скрипін запитує чи не вважає Наташа, що це діалог з ворогом? Влащенко відповідає, що це питання їй ставили вже мільйон разів . Скрипін перепитує хто саме, на що Влащенко зазначає: «Ваші колеги журналісти». Скрипін акцентує на цьому увагу: «Ваші?» «Ну ваші і мої теж», – відповідає Влащенко, а потім продовжує, – «якщо ми і далі будемо так спілкуватись , то вийде просто клас», – іронізує гостя і показує великий палець вгору. На що

Скрипін заявляє, що Наталя ж за освітою не журналіст, то ж він просто уточнив.

Наташа переконана, що мабуть бачить свою професію у дещо інакшому світлі ніж Скрипін. «Можливо», – погоджується Роман Скрипін.

Помітно, що двоє ведучих намагаються перетягнути на себе ковдру. Але Влащенко впевнена, що вона має право брати інтерв'ю у кого завгодно, якщо вони цікаві люди.

Скрипін зазначає: «Ось я вас розпитую, але терпіти не можу брати інтерв'ю у журналістів».

Скрипін запитує, чи взяла б Наташа інтерв'ю у ворога. Наташа переконана, що якщо журналіст готовий ставити жорсткі питання, то взагалі-то світові журналісти брали інтерв'ю і у Каддафі.

Скрипін згадує, що у нього немає у вухах підказок, тому він питає те, що вважає за потрібне. Наташа відповідає, що це важке питання, але вона б говорила із таким персонажем про неприємні речі та ставила б жорсткі питання.

«Що думає Наташа Влащенко про українські канали?» «В Україні так сталося, що ними володіють люди, які мають певні політичні інтереси, тому на кожному каналі є певна внутрішня цензура», – зауважує гостя.

Скрипін і Влащенко дуже різко стикаються з різними поглядами і намагаються показати свою точку разу. Влащенко зазначає, що вона особисто працює без наставництва когось. «Якщо можна працювати без вказівок власників телеканалу, то можна робити дійсно якісний продукт. Мені не соромно ні за «ХАРД з Влащенко», ні за «Народ проти». Я нічого не пропагувала, нічого такого. Я не займаюсь політикою», – аргументує свою позицію інтерв'юєрка.

Обговорюють питання звільнення колективу з каналу ZIK. Наташа переконана, що це маячня. Скрипін наполягає, що це цілий холдинг і таке масове звільнення цілком можливе, але Наташа додає, що таке в принципі

неможливо, люди дійсно звільнились, але не 450 людей, як це тиражувалось у ЗМІ.

Дзвінок у студію: «Які саме теми є для вас червоними лініями?»

«У кожної людини є червоні лінії. Для мене червоними лініями є коли власники медіа, де я працюю, будуть диктувати що мені говорити з екрану чи говорити тут, що мені відповідати у Романа Скрипіна на програмі», – відповідає глядачу Влащенко. Каже, що ніколи не робила так, як хочуть інші. «Зараз журналіст може мати більшу вагу, ніж цілий канал. Я працюю, і отримую від цього задоволення», – переконує вона.

Скрипін акцентує увагу на тому, що Влащенко запрошує до себе на канал людей, які популярні тут і зараз, але він би таких ніколи не запросив. Сперечаються хто що робить заради популярності, а хто ні.

Ведучий запитує: «То що входить у функції генерального продюсера каналу?» «Наскільки я знаю, для кожного каналу є певні власні вимоги, хто і чим займається. Так як я креативна людина, то я відповідаю за нові проекти, нові синопсиси, нові ідеї. Я просила талановитих журналістів не йти з каналу, але вони прийняли таке рішення, це був їх вибір», – зауважує Влащенко.

Дзвінок у студію. Гість представляється та каже, що це питання Наташа у кількох своїх інтерв'ю ставила гостям, то тепер він хоче це ж питання поставити їй. Чоловік ставить питання щодо розслідування справи Стерненка, але так як чоловік представився Сергієм, то і Наташа і Скрипін припускають, що це може бути власне сам Сергій Стерненко. Наташа звертається до чоловіка, який телефонував, та зазначає, що хотіла б запросити Стерненка на інтерв'ю, аби з'ясувати деталі та поставити чимало запитань, але крапку у розслідуванні має поставити суд.

Скрипін додає, що у студії було поставлено питання-відповідь, тому він у це питання втручатись не буде.

Роман Скрипін продовжує тему звільнення працівників із відомого телеканалу: «Невже Наташа, як продюсер, так швидко знайшла заміну дійсно

талановитим та вже відомим людям, які звільнились?» Наташа переконує, що вона не могла лягти поперек порогу та нікого не відпускати силою, адже вони дорослі люди.

«Що важливіше: свобода чи щомісячна зарплатня?», – лунає наступне питання. Наташа знову акцентує увагу на тому, що на її роботу відсутній будь-який тиск, тому вона спокійно працює на своєму телеканалі.

«На який канал ви б ніколи не пішли?», – запитує гостю Роман Скрипін. Влащенко зауважує, що не думала про це, адже вона поважає своїх колег. «Найважливіше, аби сам журналіст був цікавим, тоді його будуть дивитись на будь-якому каналі, а якщо він нудний, то його не будуть дивитись на жодному з каналів», – заявила інтерв'юювана.

«Хто робить програму «Власть і Влащенко? Скільки людей над нею працює?», – запитує інтерв'юєр. Влащенко згадує, що є двоє людей, які записують трьома камерами, один монтує, та одна редакторка. «Є бізнесмен, який мені допомагає, це мій власний проект», – наголошує Наташа.

Скрипін просить прискоритись, бо у нього ще “кінь не валявся”, але Наташа відповідає, що у нього вже так “кінь повалювався”, акцентуючи на тому, що деякі питання наводили на серйозну полеміку між ними. Влащенко запитує чи він прийде на «Власть і Влащенко», той каже, що подумає. Обговорюють провокативну книгу Наташі «Під небом Аустерліца», але Наташа відповідає, що там певні збірні образи, такі собі архетипи.

На останнє питання Наташа заявляє, що повня дурня те, що відбувається у українському медіапросторі за останні 10 років, їй би хотілося, щоб створили інформбезпеку, щоб створили можливості для журналістів, бо наша журналістика дуже відстає по технічних показниках

Ведучий та гостя дякують за ефір один одному.

Богдан Яременко (АТР.– Вип. 61– 12.12.2019)

Скрипін починає програму трохи філософськи, коли каже, що добре нічого не планувати, адже він планував запросити цього гостя ще минулого

тижня, проте він не прийшов, а цього тижня прийшов, проте за цей час сталося купа нових подій, про які власне вони зараз і будуть говорити.

Після візитки Скрипін вітається і згадує, що у візитці було згадано про секс-скандал, який стався з Яременком напередодні, проте Скрипін зазначає, що це така сумнівна дефініція, тому сьогодні не про це. Скрипін нагадує глядачам про Скайп та Вайбер, згадує про те, що цей ефір можна дивитись на Ютуб-каналах, тому аудиторія трохи більша, ніж на каналі АТР.

Питає про брифінг МВС щодо резонансного вбивства Павла Шеремета. Запитує як гість ставиться до цієї ситуації. Запрошений розказує, що йому було важливо почути, що по цій справі є прогрес, що аналіз інформації по цій справі є ретельним. Бо дуже погано, коли ці справи не розслідуються.

Дзвінок у студію: «Чи готовий гість відповідати за свої вчинки?» Яременко переконує, що так. Скрипін додає, що він не прокурор, тому варто змінити тему на інші питання.

Спілкуються про дипломатичні колишні випадки запрошеного. На екрані транслуються зустріч іноземних лідерів. Яременко додає, що дипломатія – це постійний переговорний процес

Обговорюють стосунки України та Росії. Дзвінок у студію: якась жінка емоційно кричить, що який він дипломат, якщо зміг втрутитись у нещодавній скандал.

Запрошений намагається пояснити, що з такою агресією він стикається доволі часто, тому вже звик до подібного і не реагує на такі провокативні закиди.

Скрипін та Яременко обговорювали останні новини в українському інформаційному просторі того часу. Дзвінків у студію більше, на жаль, не було.

Яніна Соколова (АТР.– Вип.21 – 04.04.2019)

Обговорюють дебати між двома кандидатами у президенти Порошенком та Зеленським. Говорять про те, що вони зі Скрипіним теж можуть провести дебати.

Обговорюють чи лякає Соколову перспектива президенства Зеленського? Вона зазначає, що так. Розповідає, що мала змогу поспілкуватись із представниками його команди і хвилюється чи впораються вони зі своїми обов'язками.

Ведучий запитує Соколову чи піде вона на вибори, однак гостя не дає однозначної відповіді на це питання.

Обговорюють, що команда кандидата у президенти робить круті відеоролики. Додають, що все зараз може відбуватись на телефоні: зйомка, монтаж і викладення відео на ютуб.

Обговорюють про те, хто де із кандидатів буде здавати аналізи перед дебатами.

Скрипін запитує, що за історія була зі Смешком, Балашовим та Гордоном, однак питання перебиває дзвінок у студію. Яніна пояснює свою точку зору.

Наступний дзвінок у студію: глядач питає чи не перетворені вибори у шоу, яке закінчиться на дебатах? Яніна переконана, що взагалі такий варіант можливий, але так як у цього кандидата є сильні помічники, то навряд чи.

Дуже багато дзвінків у студію. Яніна відповідає. Під час одного із дзвінків питання – чи можемо ми зробити вибір, який не дозволить повернутись назад? Скрипін читає чат, де пишуть глядачі повідомлення. Скрипін перечитує інформацію у своєму ноутбуці, та додає що новин на порядку денному більш немає. Дякує гості за спілкування. Гостя дякує ведучому та бажає усім глядачам усього доброго.

2.4. «Добро і зло з Юрієм Тандітом»: програма авторських інтерв'ю на телеканалі «НАШ»

Програма «Добро і зло з Юрієм Тандітом» триває в межах однієї-півтори години [27]. За цей час ведучий у певному місці спілкується із

запрошеним гостем. Варто згадати також спецвипуски програми, які тривають по півтори години. На такі спецвипуски Юрій Тандіт запрошував представників духовенства різних релігій, гостей, які збирались за круглим столом, та обговорювали злободенну тему, через призму релігії.

Досить цікавим є відео, з якого розпочинається програма. На ньому ведучий Юрій Тандіт грає у шахи із самим собою. Один із «опонентів» одягнений у білу сорочку, а інший у чорну. Між гравцями йде доволі напружена боротьба, проте зрештою «темна» сторона програє, та залишає кадр. Дуже цікава алегорія на те, як у людині можуть боротись добро та зло, і досить позитивним моментом є те, що добро все ж перемагає.

Олександр Клименко (НАШ. – Вип.3 – 05.01.2020)

Візитка про запрошеного гостя. Ведучий просить запрошеного гостя помолитись, акцентуючи увагу на тому, що із молитви розпочинається кожна програма «Добро і зло». Гість спілкується українською. Аби помолитись вони піднімаються зі своїх місць і читають молитву, адже сидять у кімнаті, де є ікони. Священник та ведучий повертаються до ікон та тихо моляться. Варто зауважити, що гість та ведучий сповідують різні релігії, однак це їм ніяк не заважає. Навпаки, ведучий із цікавістю слухає міркування гостя. Це доволі правильний крок, адже таким чином Юрій Тандіт демонструє, що варто бути толерантним до будь-якої релігії і поважати вибір людини.

Ведучий запитує у гостя чи немає у того зіркової хвороби. Тандіт наголошує, що Олександр є, мабуть, найвідомішим священником України, то чи нема у нього зіркової хвороби?

Священник відповідає, що натовп може як возвеличувати, так і критикувати, але він вважає, що зірку ще не зловив. Він зізнається, що він відомий і популярний, але молитви допомагають триматись на землі, а також йому дуже допомагає те, що у нього маленький приход. Гість згадує, що йому було складно впоратись із приходом, де було багато людей .

«Чому саме «Голос країни»?», – запитує ведучий програми.

Священник акцентує увагу на тому, що не завжди про це говорить, але просто хотілось показати, що не всі священники такі, які їх сприймають люди у храма. Гість додає, що священники – це теж звичайні люди. Наголошує, що він один із тих священників, яких не показують, які працюють, які віддають себе роботі. «Важлива не моя перемога, а те, що люди раділи цій перемозі», – зізнається гість.

«Чи було благословіння перед поїздкою на конкурс?», – ставить наступне питання інтерв'юєр.

Запрошений розповідає, що владика, який давав йому благословіння, переступив через усе, але дозволив.

Тандіт запитує: «Чому ви вибрали Березань, а не світ шоубізу?»

Інтерв'юований відповідає, що ніколи не цікавився світом шоу-бізнесу, йому 35 років, має 4 дітей. Розповідає, що його батько був хірургом і він часто його не бачив, через роботу, і сам він не хотів, аби діти так рідко бачили батька

Спілкуються про світ шоу-бізнесу. Тандіт запитує як він ставиться до того, що відмовився виступати на сцені без одягу священника?

«Ну я ж спокійно ставлюсь до того одягу, який носять деякі учасники, але це світ шоу-бізнесу і це зрозуміло. Найважливіше було там не втратити себе, адже я не мав втратити гармонію зі своєю духовністю», – згадує інтерв'юований.

«Як поєднується у запрошеному батько, священник, співак та економіст за освітою? Чи є якась боротьба?», – цікавиться гість.

«Ні, – зізнається гість, – але без боротьби нічого не буває, якщо не вистачає коштів на їжу родини, то різні думки закрадаються, але це все негативні думки і з ними треба боротись, вони можуть бути, проте це від диявола і з ними варто боротися».

Ведучий запитує гостя як його батько поставився до новини, що син хоче стати священником.

«Доволі демократично, – переконаний Олександр Клименко, – він не ходив до храму у свій час, але я ходив до церкви з 8 років, і батьки не забороняли, вони були тією грушею, де я наростив собі м'язи, я вступив до економічного університету, провчився там і не жалкую, але зрештою, мені було байдуже де я буду вчитися до того, як зможу стати священником. Добре, що священники бачуть і світський світ, а не лише духовний».

«Чи примирились з батьками?»

«Я не сварився з батьками, ми один одного поважаємо, ми вчимося усі, це така була школа для нас», – відповідає інтерв'юваний. Тандіт підглядає у нотатки, коли збирається поставити питання. Між питанням та відповіддю може виникнути деяка пауза. Це може вказувати на те, що ведучий дещо губиться або надто хвилюється.

«Які є факти з життя, які складно прийняти?», – запитує ведучий гостя.

«У нас є сповідь і якщо у мене є щось таке, я одразу біжу до духівника і ділюсь цим, аби не збирати цей весь негатив у себе в душі»

Інтерв'юєр ділиться, що 2 роки свого життя блукав і шукав себе

«Як взагалі прийшов до церкви?»

Гість згадує, що всі родичі прийшли після того, як він прийшов до храму. Розказує історію, що подружився з хлопчиком у першому класі, у якого батько був церковним старостою, і він тоді вперше прийшов до недільної школи. Розказує, як вперше після цього попросився до храму. Згадує, що з радістю летить до храму, і з радістю летить додому

Юрій Тандіт згадує, що Олександр Клименко є багатодітним батьком, тому запитує як він виховує дітей.

«А я хіба знаю? – жартує гість, – я боюсь давати певні поради, бо кожна дитина – це окрема особистість, і жодна книжка не навчить як правильно виховувати дітей, адже це віддзеркалення нас самих».

«Чи варто виховувати сина у суворості?»

«Я намагаюсь часто “не косячити” – продовжує гість, – але у будь-якому разі якщо щось не так, я дуже часто прошу у них вибачення, бо як

інакше. Але ніякого примусу у нас нема, бо якщо батько змушує робити щось таке, що дитині не сподобається, то це геть неправильно. Варто виховувати себе, але дітям потрібні орієнтири, щоб їм було на кого рівнятись. Людей треба навчати, потрібно спілкуватись з батьками, з молодими парами, аби виховати трьох щасливих людей, і мама, і батько, і дитя. Той хто не займається дитиною, той його калічить та шкодить», – переконаний гість. Юрій Тандіт запитує священника, як він ставиться до гендерної політики.

Священник зауважує, що немає різниці на якому боці до диявола ти стоїш, адже це теж гріх. Він не розуміє, де у таких людей береться час аби влаштовувати такі марші людей нетрадиційної орієнтації. Додає, що він не критикує, а лише допомагає знайти свій шлях до людей.

- Що може довести до сліз?
- Я не сентиментальний, проте деякі фільми можуть довести до сльози.
- Як ставиться до людських страждань?
- Важко дивитись, як живуть люди в селах, адже священники ходять освячувати хати і бачуть усю бідність і нещастя. Люди втратили смак до життя, бо вони бідні.
- Чому бог дає страждання невинним.
- Випробування дані як можливість знайти себе через труднощі і прийди до Бога.

Наприкінці програми постійна рубрика «Бліц»:

- Хто або що для вас Бог?
- Це любов і тільки любов.
- Вбити людину – це завжди зло?
- Кожен сприймає по-своєму.
- Багатство – це завжди зло?
- Ні, часто навіть навпаки.
- Простити зло – це добро?
- Це подвиг.

- Війна – це добро чи зло?
- Якщо духовна, то добро, якщо між людьми – зло.
- Яке найбільше зло зараз для України?
- Ніхто не мислить цілісно, кожен тягне собі.
- А добро тоді яке?
- Відповідальність.

Юрій Тандіт пропонує наостанок змоделювати таку ситуацію: гість та невідома йому людина їдуть у поїзді і гість помічає, що у цієї людини певні проблеми, а також вона невіруюча.

- Якби потрібна була допомога людині – запитав би чим займається і спробував би нагадати що є ще багато справ, які потрібно виконати, багато планів, і тільки тоді можна було б щось говорити, але про Бога не сказав би. Людина сама повинна до нього прийти. Самостійно відшукати свій шлях.

В кінці програми гість та ведучий моляться і ведучий дарує священнику подарунок, а священник бажає ведучому і його команді, аби він не прогнувся під натиском комерційності, аби бути справжнім.

Олександр Язловецький (НАШ. – Вип. 7– 18.02.2020)

Спілкуються зі священником отцем Андрієм і його єпископом Олександром у храмі, який відвідує і сам ведучий щотижня. Зйомка ведеться у храмі, де всі згадані персонажі повільно йдуть через це священне місце. Юрій Тандіт запитує чому влада так тримається за цей храм, для чого взагалі потрібні храми та чому потрібно ходити до церкви.

Священник спілкується українською але з акцентом. Поки відповідає священник, демонструються елементи інтер'єру храму. Священник каже, що храм потрібен так само, як і лікарні, адже тут лікуються душі, моляться, славлять Бога.

Зйомка ведеться з різних ракурсів, Юрій Тандіт за гості рухаються по храму. Духівники розповідають, що цей храм будували звичайні бідні люди і не можна його забрати. Оглядають великий орган, який є у храмі.

Тандіт просить на початку програми помолитись. Священники, склавши руки, моляться за всіх, хто причетний до цієї програми. Молитву «Отче наш» Юрій Тандіт читає разом з духівниками.

Далі візитка про Олександра Язловецького. Тандіт каже, що їх приймає Орден Облатів. Вітає його фразою “Мир вам”. Священник представляє римських католиків

Гість розповідає історію, як проходила ця посвята – рукоположення. Розказує, як воно проходить для кожного сану духівника. Спілкуються у храмі, у одній із кімнат. Тандіт уважно слухає гостя та киває головою.

Запитує священника чи важка шапка, яку носять духівники: «Чи важка «шапка Мономаха»? Гість знімає шапочку і каже, що дуже легенька. Ведучий запитує, нащо взагалі носити такі шапочки. Дає Тандіту потримати шапочку. Духівник детально розказує історію, чому носять їх, чому такий колір тканини: червоний колір – колір мучеництва.

Ведучий запитує гостя як він прийшов до цієї віри.

Тандіт згадує, що священник вже казав, що він служить в церкві з 7 років, і єпископ розказує, що йому було дуже приємно згадувати, як він до цього прийшов. Розповідає історію, що його бабуся була дуже релігійною жінкою, що це для неї було дуже важливо. Щиро розказує історії, як він до цього прийшов. Згадує, що він з Шаргорода. Додає, що почув внутрішній голос і вирішив, що це його місце, коли зайшов у центральні двері семінарії з другом.

Розповідає про кохану дівчину Світлану, з якою довелось попрощатись через навчання у семінарії. Як він прийшов до її сім'ї, що вони з нього навіть підсміювались та казали, що це все не серйозно.

Тандіт дякує усім бабусям, які найчастіше і приводять дітей у релігію. Далі запитує гостя про що він молиться, про що просить бога.

Єпископ каже, що має дуже багато приватних прохань, але одне із найголовніших, щоб бути правильним проповідником.

Ведучий запитує які у гостя стосунки з батьками. Священник розповідає, що його батько православний, проте іноді ходить до нього у церкву. Розказує, як батько жартує, що навіщо матір водить їх племінника до церкви, якщо він може закінчити як Олександр – їх син. Жартують та посміхаються із цієї ситуації разом з ведучим. Священник додає, що мама дуже його підтримує, бо мама глибоко віруюча жінка. Розказує, що є люди, які не соромляться критикувати його проповіді і це теж потрібно, бо допомагає не зловити зірку і постійно удосконалювати себе.

Обговорюють стосунки між православними та католиками.

Тандіт каже, що священник мабуть підглядає у його питання, бо трохи передбачає яке питання буде наступним. Він зачитує питання і додає, що це тема дисертації єпископа: «Змішані шлюби представників католицької та православної церкви». Гість додає: «Ми живемо у такій країні і можемо вільно влаштовувати такі шлюби, адже навіть мої батьки такі, бо ж батько православний, а мати римо-католик». Тандіт запитує, чи він брав власну сім'ю за приклад чи вивчав це питання деінде?

Єпископ розповідає, що навчався 6 років у Римі та ще рік у Григоріанському університеті, захистив дисертацію англійською і хотів обрати актуальну тему. Його керівник сказав, що тема досить цікава і непоширена. Розповідає як працював над цим, адже в дисертації варто внести щось своє.

Тандіт запитує, що робити, коли між прихильниками двох церков є конфлікти. Але єпископ каже, що зараз люди більше йдуть на діалог, він має друзів представників інших конфесій, і потрібно лише зрозуміти, що ми діти одного Бога. «Є певні розбіжності, але вони досить незначні», – додає духівник.

Тандіт запитує думку священника щодо глобальної кризи християнської віри. На що гість додає, що потрібно об'єднуватись, а не сіяти розбрат.

«Яка доля собору Святого Миколая в Києві, що належить католицькій церкві?» – запитує ведучий.

Духівник радіє, що навіть президент надає увагу питанням релігії і зустрівся з Папою Римським.

Далі обговорюють візит президента в Ватикан та згадують запрошення Папи Римського Франциска в Україну.

Єпископ зауважує, що хвилюється за здоров'я Папи Римського під час перельоту. Наголошує, що він щиро сподівається на приїзд Папи. Згадує про приїзд папи Івана-Павла II.

Обговорюють сучасні методи виховання дітей.

Тандіт запитує, що владика радить сім'ям, коли вони питають щодо виховання дітей. Духівник зазначає, що люди бояться до нього підійти, бо думають, що владика може бути зайнятим. Розповідає, що має великий досвід щодо своєї сім'ї, але каже, що вивчає багато літератури по темі. Згадує, що так як він священник і не має ні дружини, ні дітей, то з одного боку не має цього ж досвіду. «І на це питання можна дивитись з різних сторін, проте діти – це великий дар від Бога, і вони також Божі діти. Потрібно мати свідомість, звертатись до Бога, щоб отримати просвітлення, аби інтуїтивно отримати допомогу від вищих сил», – аргументує духівник. Тандіт додає, що у нього 5 дітей, але він теж потребує порад більш досвідчених людей.

Спілкуються про силу молитви, яка допомагає. Гість акцентує увагу на тому, що відносини з Богом вічні і їх потрібно будувати все життя. У цьому і допоможе молитва.

Далі «Бліц»:

- Ви щаслива людина?
- Зазвичай так, проте бувають і важкі моменти.
- Для чого людина живе?
- Для того, щоб пізнати господа. Обрати його і бути з ним у вічності.
- Хто або що для вас Бог?

- Цікаве питання. Богом для мене є Ісус Христос.
- Багатство – добро чи зло?
- Якщо від Бога чи з Богом набуте і вміло використане для себе та для інших, то це добро, а в протилежному випадку – зло.
- Війна – добро чи зло?
- Однозначно зло, їй не має бути місце у нашому житті.
- Яке для вас найбільше зло?
- Усвідомити зло і свідомо його обрати.
- Яке ж тоді добро?
- Полюбити Бога, так як він заповідав.
- Яке зло найбільше для України?
- Війна, проте є ще аморальність, атеїзм.
- А добро?
- Віра, пізнання Господа.

Тандіт словесно моделює ситуацію поїздки із невіруючою людиною, і священник радить такій людині знайти Бога для себе.

Ведучий запитує, чому Бог допускає страждання людей. «Це дуже важке запитання, особливо для тих, хто страждає», – наголошує гість та пояснює це питання з трох сторін, що Бог поважає вибір власне людини, страждання можуть бути милосердям, адже щось хороше ще потрібно заслужити.

Ведучий Юрій Тандіт просить зробити побажання для українців на камеру – священник бажає божого благословіння і добра для усіх людей

Ведучий дарує духівнику картину із зображенням Києва.

Євген Дога (НАШ. – Вип. 12 – 15.03.2020)

Візитка про запрошеного гостя. Ведучий з планшетом в руках та паперовими нотатками. Вітається із гостем словами «Мир вам і вашому дому». Звук з боку запрошеного гостя не дуже якісний. Проблеми зі звуком спостерігались і у інших випусках програми. Це серйозно ускладнює сприйняття сказаного, адже інтерв'ююваного просто неможливо почути.

Спілкуються про Бога всередині кожного. Ведучий згадує, що традиційно на початку програми потрібно помолитись. А гість наголошує, що зробить це в душі. «Важливо мати Бога в душі, а не демонструвати це на публіку», – додає гість. Розповідає, що у нього є спеціальне місце, де у нього стоять ікони і свічки, там він медитує.

Спілкуються російською мовою. Мова йде про духовність, яку заклав у душі хлопчика покійний батько. Гість згадує, що пам'ять про батька, який загинув на війні, для нього надзвичайно важлива. Все це приходить не просто так, а потрібно захотіти бути духовним. Хотя він завжди буде дякувати батькові за те, що він привів його до церкви, до духовності.

Спілкуються про стосунки інтерв'ююваного з батьком. Згадує певні моменти з дитинства.

Ведучому складно направити гостя у правильне русло, коли питання затягується. Дивитись трохи складно, оскільки додаткові, уточнюючі питання не ставляться, а в одному довгому питанні можна загубитись. Ведучий просто сидить і мовчки киває головою.

Обговорюють питання проблеми батьків і дітей.

Згадують батьків. Тандіт запитує, яким був батько інтерв'ююваного, але гість каже, що його батько рано пішов з життя, тому складно щось сказати, проте він щиро вдячний, що батько дав йому життя. Розповідає, що після війни розшукав його могилу і місцева влада зараз доглядає за цією могилою. Розповідає, як падав на коліна перед могилою батька. Ділиться складними емоційними моментами із власної біографії.

Журналіст підглядає у нотатки, перебирає листки. Намагається знайти певне питання та зрештою ставить нове питання, яке жодним чином не стосується попереднього, різко змінивши тему.

«Що вас надихає?» – запитує інтерв'юєр.

«Нічого не надихає, натхнення це теж продукт похідний, воно не приходить звідкись, все є в моїй душі, в якомусь певному відкритті для себе, в ідеї», – так пояснює інтерв'юований свій погляд.

Трохи складно вловити суть питань, адже вони ставляться в дивному порядку, щойно говорили про батька, якого композитор втратив на війні, і одразу ж наступне питання про натхнення.

Обговорюють методику роботи над музикою композитора. «Створення ваших творів – це народження ідей?» – запитує Юрій Тандіт.

«Ні, це матеріалізм цієї енергетичної субстанції, яка була закладена природою», – наголошує Євген Дога.

Композитор розповідає, що не розуміє філософію бійок та зла.

Спілкуються про подібність музики та молитви. Композитор зауважує, що дійсно є таке щось, що його музика дійсно допомагала людям. Його радує, якщо його музика лікує.

Є складний момент порозуміння гостя і ведучого, тому що не кожне питання можна правильно зрозуміти, або ж навпаки, правильно трактувати-можна ж по-різному. Це ускладнює сприйняття програми глядачем.

«Які якості треба мати, аби стати музикантом?» – запитує інтерв'юєр.

«Багато цього хочуть, але це серйозна наука, – наголошує композитор, – важливо, щоб була ідея. Важливо вміти самому грати, вчитись. Якщо хочеш, то не зупиняйся, вчись, розвивайся».

«Чи ви хороший батько?» – звучить наступне питання від ведучого.

«Ні, я поганий батько, поганий сім'янин, одразу кажу», – відверто зізнається гість.

Очевидно, що ведучому складно сидіти на одному місці, він постійно міняє пози, намагається зайняти більш зручну позицію

Запитує: «Як потрібно виховувати дітей?». Проте, гість не може дати відповіді на це питання.

Далі гість ділиться тим, що не святкує свій день народження у зв'язку зі смертю мами, а святкує її день народження – організовує концерти на честь матерів. Згадує, що його дипломна робота у консерваторії теж була присвячена мамі. Він розповідає, як працював у Москві та Кишиневі.

Помітно, що гість відхилився від теми, проте, ведучий е поспішає його повертати. Обговорюють майбутній концерт композитора в Україні.

Ведучий зауважує, що на одному диханні минула ця програма і просить побажати щось українцям. Гість спочатку намагається говорити українською, а потім переходить на російську. Бажає миру, здоров'я і довгих щасливих років.

Звучить рубрика «Бліц»:

- Що для вас найбільше зло?
- Невдячність.
- А добро?
- Вдячність.
- Багатство: добро чи зло?
- Має дві сторони.
- У чому сенс життя людини?
- У праці.
- Яке найбільше щастя?
- Чути, бачити, відчувати плоди його праці.

Ведучий програми Юрій Тандіт дарує гостю картину із віршем Шевченка “Заповіт” і пляшку кримського вина.

Юлія Тимошенко (НАШ. – Вип. – 08.03.2020)

Заставка. Далі коротка біографія про запрошену гостю на екрані відеоряд з її фото. Ведучий розповідає, що на честь Міжнародного жіночого дня в гостях Юлія Тимошенко. Вітається фразою: «Мир вам і вашому дому». Тимошенко спілкується українською, а ведучий російською. «Чи є у вас мрія?» – запитує ведучий.

«Мрії не можуть бути простими, приземленими. Моя мрія – аби всі мої зусилля, моє життя, моя робота, не були марним. Я хочу побачити щасливими свою країну і українців. Іншої мети в роботі у мене нема», – ділиться Юлія Тимошенко.

«Коли ви – успішний бізнесмен вирішили піти в політику?»

«Ми, іноді, всі думаємо що ми все обираємо у житті, проте дещо і нас вибирає. Я як підприємець стикалась із купою проблем і в мене, як у людини, виникло бажання, працювати без проблем, без перешкод, от я і пішла», – зазначає гостя. Розповідає, як під час своєї передвиборчої кампанії бачила бідних людей, як старенькі бабусі жили в старих хатах. Згадує, що одна старенька бідна жінка назавжди живе в її серці, а політики мають працювати на те, щоб такого не було. Вважає, що політики мають приходити лише з добром, акцентуючи на тому, як співпала назва програми і меседж Тимошенко.

Юрій Тандіт просить гостю розповісти про своє дитинство. Інтерв'юєр згадує, що нещодавно їздив у своє рідне місто – Дніпро, а пані Тимошенко теж звідти родом, то які у неї спогади з дитинства. Тимошенко ділиться, що з нею завжди поряд була мама, бо з батьком розлучились дуже давно. Розказує про фільм «Життя чудове», де батько пояснював синові, що війна – це просто гра така. Розповідає, що жили бідно, що мама працювала диспетчером, але вона завжди допомагала – шила щось красиве, турбувалась, любила дуже свою доньку. Розказує вже про свою доньку, як вони із чоловіком хотіли зняти про неї фільм і згадує, що вони із чоловіком теж жили небагато. «Можна загубити все в житті, але любов треба зберегти», – переконана Тимошенко.

«Які повинні бути стосунки чоловіка і жінки?» – запитує Тандіт.

Тимошенко сміється, та зауважує, що ведучий ставить дуже глибокі питання, та ще й перед камерами. Згадує, що вони з чоловіком 40 років разом, вони разом зі школи, і тому вона може дати вже якісь поради, бо цей шлях пройшла. Розповідає, що на початку кохання завжди є, проте не можна допустити, аби побут вбив це кохання. «Треба присвячувати час один одному, пробачати, не впадати в агресію – це все дуже важливо», – акцентує увагу Тимошенко.

Тандіт загнує про момент перебування Тимошенко у в'язниці, і запитує як цей момент переживала її донька. Питає що у неї за характер, просить розповісти про доньку.

Тимошенко зазначає, що її донька просто янгол, але коли вона дізналась, що її маму кинули за ґрати – вона просто перетворилась на креміль. Була на кожному міжнародному заході, аби визволити Юлію. Тимошенко заявляє, що пишається своєю донькою. І зараз в неї вже є онуки і вона бачить як донька їх любить. Тандіт зізнається, що його ця розповідь дуже зачепила його.

Юрій Тандіт запитує пані Тимошенко про те, як потрібно виховувати дітей.

«В любові, – переконує гостя, – дитина, яка так вихована, ніколи не буде поганою. Проте в країні багато бідності і сімей, які не мають нічого, і мають певну образу, яку транслюють не лише на країну, але і на свою родину».

«Яке найбільше зло для України?» – запитує ведучий.

«Несправедливість держави до власних громадян. Несправедливість у всьому».

«А добро яке?» – перепитує інтерв'юєр.

«У цих умовах – віра. І важливо це не втратити».

Юрій Тандіт запитує: «Чи важко бути жінкою в політиці?»

Тимошенко сміється та відповідає так: «Відповідь на це питання дуже проста – подивіться на моє життя. Воно у мене легке? В одночас і просто і складно. Скільки разів мене кидали за ґрати, ледь не кожен президент намагався це зробити. Обливали брудом. І все це робили чоловіки. Я не кожу здаватись чоловіконенависницею, я з повагою ставлюсь до чоловіків, але як для жінки, цей шлях проходити дуже складно. Але якщо ви помітили, на світовій політичній арені все більше жінок і якщо вони вже прориваються до цієї влади, то вони в рази сильніше чоловіків».

«Що потрібно зробити, щоб змінити важкі умови проживання народу України?» – звучить наступне питання.

«Необхідно правильно керувати своїм життям. Згадує книгу «Чому нації занепадають?» Це залежить від якості управління своїм життям», – аргументує гостя.

«Чи має значення віра в Бога?» – запитує ведучий.

«Велике, навіть вирішальне значення. Для мене віра в Бога – це розуміння Всесвіту. Якщо ти живеш і не порушуєш цих законів, то все добре, але якщо порушити, то можна отримати відповідні наслідки», – розмірковує Тимошенко.

«Як проходить день Юлії Тимошенко?» – ставить наступне питання інтерв'юєр.

«Життя має зміст, коли все кипить, коли ти намагаєшся змінити світ на краще. Треба, щоб людина завжди була учасником багатьох процесів, щоб намагалась змінити світ, щоб все це працювало у позитивному ключі», – зазначає політик.

«Хто або що для вас Бог?»

«Я вже давала відповідь – всі закони Всесвіту, які ми до кінця певно не розуміємо». Згадує про філософів, які математично доводили можливість існування Бога. «Це певний кодекс законів Всесвіту, це те, у чому ми живемо. Варто перечитати біблію, аби краще розібратись у цій темі. І це любов звісно», – зізнається гостя.

«Чого ви просите у Бога?» – запитує Юрій Тандіт

«Прошу дуже конкретних речей і найчастіше – мудрості. Якщо ця мудрість є, то це дозволить побачити правильну дорогу», – переконана Юлія Тимошенко.

Далі у програмі рубрика «Бліц». В честь 8 березня ведучий просить, щоб Тимошенко побажала щось глядачам програми «Добро і зло».

Вона згадує, що жінці завжди було важко, але радить жінкам ніколи не здаватись, бо на наших плечах тримається світ.

- Війна – добро чи зло?
- Це трагедія.
- Багатство – добро чи зло?
- Має бути баланс.
- Ми говорили про Україну – що для вас найбільше зло для держави?
- Я говорила – безлад.
- А добро?
- Віра і надія на краще.

Ведучий моделює ситуацію: їде з кимось у подорож, але бачить, що інший подорожній страждає, не вірає в Бога. Що можна порадити, щоб повірити? І мати цю силу?

- Варто переосмислити власні погляди, власне життя. Одна відома релігія вважає, що бути нещасливим – це гріх.

Після розмови ведучий дарує гості квіти від редакції та невеликий подарунок – старовинний рушник.

Тимошенко одразу відкриває подарунок і розглядає його, дякує ведучому.

Тандіт дякує гості за те, що вона прийшла.

Ведучий Юрій Тандіт дещо затягує питання. Юлія Тимошенко по кілька разів наголошувала, що вона вже давала відповідь на певні питання, або питання, які б побічно чи частково стосувались теми. Не можна сказати, що ведучий повністю контролює ситуацію в студії, що теж хвилюється і це помітно.

Діма Борисов з дружиною (НАШ. – Вип.3 – 12.01.2020)

Візитка про цю сім'ю рестораторів Діми та Олени Борисових. Розповідає, що ця сім'я запросила ведучого до ресторану, адже спілкуються вони саме там. Тандіт каже, що традиційно програма починається з молитви, тому просить помолитись. Гості читають молитву, хрестяться. Тандіт згадує, що коли вони познайомились, то пара не соромилась говорити, що вони віруючі. Ведучий підглядає у свої нотатки.

Спілкуються про діалог з Богом. Ведучий запитує, про що говорить Дмитро із Богом. Він зазначає, що нічого не просить, а просто веде з ним діалог. Розповідає історію, як в 9 років пішов дивитись фільм жахів під відкритим небом, і потім поділився із бабусею, у якої тоді жили, що фільм його злякав. Бабуся порадила одну молитву, яку він пам'ятає і зараз. Дмитро читає цю молитву.

Юрій Тандіт просить сім'ю розповісти про сімейні традиції та що сім'я любить готувати.

Дмитро зазначає, що їхня родина має багато традицій на свята. Олена доповнює, що щодня дякує Богу за підтримку. Згадує, що молиться і намагається передати це дітям це. Їм важливо, щоб діти бачили, як вони живуть і повторювали це. Борисов додає, що вони дружать з Тандітом сім'ями, згадує, що разом готують з сім'ями, з дітьми.

Тандіт підтверджує, що Борисов смачно готує не лише у своїх ресторанах, але і вдома. Запитує у нього рецепт фірмової куті від Борисових. Борисов переконує, що такого рецепту немає, бо зимові свята сім'я вже років 10 святкує на Буковелі. І додає, що готував кутю лише декілька разів, але зазначає, що варто додавати побільше родзинок та кураги, аби було смачніше та солодше.

Юрій Тандіт запитує чи купався Дмитро на Хрещення? Гість зазначає, що ні.

Далі ведучий запитує про ставлення до гріхів та як часто він грішить? Адже за повір'ям саме на Хрещення змиваються всі гріхи.

Однак Борисов зізнається, що це дуже філософське питання.

«Ваші успіхи – це допомога Бога, удача чи власні заслуги?» – запитує ведучий.

«Це коктейль», – зазначає Олена, – «але ми зробили себе самі, це була тільки наша робота».

Обговорюють як сім'я виховує шістьох дітей

«Ми відчуваємо велику відповідальність із появою кожної дитини, – зазначає Олена, але також ми відчуваємо підтримку роду».

Ведчий запитує, яка улюблена страва у гостей.

Борисов розповідає історію, що його дуже батько смачно готував грибний суп. Розповідає, що бабуся також дуже смачно готувала, і це було не просто приготування їжі, а ціле мистецтво. Ділиться спогадами, як бабуся вчила його садити помідори, як це правильно робити. Із посмішкою на обличчі розказує, що це було дуже чудово і цікаво.

Ведучий цікавиться: «Як ви ставитесь до спокус?»

Дружина Борисова відповідає, що їхня сім'я до цього теж ставиться філософськи але так як вони сім'я, то намагаються підтримувати один одного, допомагати, радитись.

«Чи говорять з дітьми про Бога?»

Олена зізнається, що спілкується з дітьми про Бога, а також діти відвідують храм і недільні школи

Ведучий ділиться, що дуже переживав розрив власних батьків і батьки Борисова теж розлучились, тому запитує як Борисов допомагає дітям з конфліктними ситуаціями.

Борисов переконаний, що проти насилля і проблемних ситуації, і дякує дружині за її мудрість.

Ведучий жартома запитує чи Олена б'є дітей з виховною метою, на що гостя наголошує, якщо є певні проблеми у вихованні, то краще звернутись до спеціаліста-психолога.

Обговорюють чи б'ють посуд коли сваряться.

Борисов зізнається, що такого у них немає. Дружина Олена додає, що у них обох за плечима вже були шлюби і у цьому шлюбі вони точно розуміють чого хочуть.

Спілкуються про сімейний ресторанний бізнес. Ведучий цікавиться чи є кращі і гірші з усієї мережі ресторанів.

Борисов наголошує, що такого у нього немає, бо він цінує кожен свій ресторан.

Тандіт згадує, що ресторани Борисова позиціонують себе як місця, дружні до людей нетрадиційної орієнтації – це реклама чи пропаганда?

Борисов зауважує, що таке дійсно було ще з часу Євробачення і вони просто за людей, не поділяючи їх за певними ознаками.

Далі рубрика «Бліц»:

- Багатство – це добро чи зло?
- Війна – зло?

Пара переконує, що найбільше зло – війна, а добро – любов.

Глядачам бажають миру та щастя, аби у їхніх родинах все було добре.

На питання про ситуацію із подорожнім, який не вірить у Бога і потребує допомоги чи поради, Борисова жартує, що вони не дають поради, якщо про це не просять, а Діма Борисов наголошує: «На Бога надійся, а сам не плошай».

Юрій Тандіт дарує Олені букет, а Дімі – книгу старовинних рецептів.

Висновки до другого розділу. Надзвичайно важливим елементом є стресостійкість журналіста та його харизма, адже без наявності таких елементів, програма може здатися нецікавою, а діяльність журналіста-телевізійника закінчиться повним провалом.

Важливо усвідомлювати той факт, що кожен із ведучих повинен продумати власний стиль ведення програми та подачі її широким колам населення, а також те, як він працюватиме з запрошеними гостями.

ВИСНОВКИ

Інтерв'ю – один із найпопулярніших і найцікавіших жанрів журналістики. Завдяки спілкуванню журналіста та запрошеного гостя можна отримати не лише нову інформацію, але і залежно від виду інтерв'ю, сформулювати психологічно-емоційний портрет інтерв'юваного, побачити, як він тримається у кадрі, як реагує на критику чи незручні запитання.

Робота над програмою передбачає не лише підготовку до інтерв'ю, організацію та проведення бесіди із запрошеним гостем, а у більш глобальному плані – розвиток власної програми відповідно до сучасних тенденцій, робота над проблемними аспектами, вирішення складних питань, які можуть заважати чи перешкоджати еволюції журналістської роботи.

Сучасні інтерв'юери мають певні проблеми та перспективи під час роботи над власною програмою. Кожен із досліджуваних журналістів працював над власною програмою, аби модернізувати її і зробити такою, яка б не відставала від сучасних реалій.

Програма “ХАРД з Влащенко” та її ведуча Наташа Влащенко інтегрує до спілкування експертів через відеозв'язок, а також обирає питання із тих, що залишили респонденти у спільноті програми у соцмережі Фейсбук. Вона не боїться ставити гості питання політикам або іншим відомим персоналіям, не соромиться повернути нитку розмови, якщо інтерв'юваний випадково відхилився від теми. Влащенко впевнено тримається у кадрі, розмовляє без очевидних заминок чи хвилювання, незважаючи на те, що її гість – відома особистість. Спостерігати за перебігом програми “ХАРД з Влащенко” справді цікаво, адже завдяки гострим питанням у програму додається динаміка.

У програмі функціонують три рубрики: “Події”, “Питання опонента” та “Бліц”. Це ділить програму на логічні блоки і робить її легшою для сприйняття, адже таке інтерв'ю не перетворюється на монотонний діалог, а стає жвавою розмовою. Саме розмовою, тому що ведуча спілкується з

гостем, ніби це її друг чи добрий знайомий. Спочатку вони обговорюють найрезонансніші події, які могли статись напередодні інтерв'ю. Це робить обрану журналістом тему спілкування та бесіду більш цікавою, адже почути думку відомого персонажа щодо останніх подій може бути справді потрібно глядачеві. Під час одного з досліджених випусків експерт із рубрики “Питання опонента” так і не зміг вийти на зв'язок через технічні проблеми, проте це не стало на заваді Наташі продовжувати вести розмову: впевнено, жваво та цікаво.

Спостерігати за діалогом Наташі та інтерв'юйованого дійсно не нудно: вони і дискутують, і жартують, і можуть посперечатись. Однак саме це і приваблює глядача. За цією розмовою справді хочеться спостерігати.

Роман Скрипін має свою, особливу манеру ведення діалогу. Він спілкується з гостем і одночасно моніторить соцмережі програми, адже там глядачі можуть поставити питання запрошеному інтерв'юйованому.

Важливим фактом є те, що у студію також в прямому ефірі може зателефонувати глядач і поставити незручне питання запрошеному гостю, або взагалі висловитись досить нецензурно в адресу гостя. Ведучому потрібно тримати весь процес розмови під контролем, реагувати на нестандартні дзвінки чи питання.

Доволі неоднозначно спостерігати, як ведучий та інтерв'юйований починають сперечатись у кадрі. Глядача це може як зацікавити, так і відштовхнути, адже не кожен готовий дивитись, як суперечка переходить у сварку або дещо схоже. Інтерв'юйований може одразу натякнути Скрипіну, що йому подібне не подобається, і результатом такого може стати невдала розмова, адже в першу чергу інтерв'ю – це діалог, а не спроба запрошеного гостя захиститись від “нападок” ведучого-інтерв'юєра.

Важливим моментом є те, що Скрипін використовує напряду комунікацію з аудиторією – в студії він сидить за столом, на якому знаходиться ноутбук і ведучий може читати питання одразу ж, проводячи таким чином ніби бесіду в режимі реального часу.

Важливим аспектом є те, що Скрипін має вже сформований власний імідж інтерв'юєра, який не боїться ставити гострі чи незручні запитання інтерв'юйованому. Навіть якщо гість починає шукати найбільш виграшну для себе відповідь, Скрипін все одно намагатиметься отримати чітку відповідь. Це важливо у журналістській роботі.

Юрій Тандіт є громадським діячем, а не професійним журналістом, однак його авторська програма “Добро і зло” є показником інтеграції серйозних питань релігії у сучасні реалії. Адже програма транслюється не на каналі зі специфічною аудиторією та спеціалізується виключно на релігії, а на загальновідомому мовнику.

Висвітлювання проблем сучасних реалій через призму релігії було доволі вдалою думкою, адже запрошені гості, розмірковуючи над непростими питаннями із духовного життя, можуть розкритись із іншого, раніше невідомого нікому боку. Варто зазначити, що такі питання можуть видатись надто складними для інтерв'юйованих, адже відповіді на деякі питання релігійного характеру можуть мати філософське спрямування – потребуватимуть довгих роздумів та довгих трактувань.

На програму Юрій Тандіт запрошував священників – і православних, і римо-католиків, аби продемонструвати різoplanовий погляд на деякі схожі питання. Такий підхід може сприяти наближенню духівництва до звичайних людей, адже не зважаючи на свій статус – служителі віри ведуть спосіб життя звичайної людини. Щодо рубрик, то у програмі є «Бліц», коли Тандіт запитує, наприклад: «Війна – добро чи зло?» повертаючись до назви власної програми, а гість повинен дати коротку відповідь. Також приємним доповненням є те, що кожному запрошеному гостю він дарує презент після завершення діалогу. Однак, не зважаючи на цікавий задум, складно назвати цю програму добре продуманою до найдрібніших деталей. Ведучий під час відповіді гостя може переглядати папери із нотатками і одразу поставити питання, яке може ніяк не стосуватись попереднього. Іколи гостям бувало важко вловити нитку розмови. Інтерв'юєр часто згадував, що над проектом

працює редакція, тому можна припустити, що він є просто ведучим програми.

Юлія Литвиненко у своїх інтерв'ю намагається жваво вести розмову зі своїм гостем, проте інколи це може навіть заважати, бо гість просто не встигає завершити логічний виклад власних думок, як журналіст вже його перебиває. Не зважаючи на те, що розмова йде доволі легко, але програма не розбита на певні рубрики, що б полегшувало її перегляд та зацікавлювало глядача.

Її діалоги з гостями сприймаються не так легко, адже журналістка приймає мінімальну участь у спілкуванні. Певна річ, що вона ставить питання і підтримує розмову зі співбесідником, проте це лише невеликі репліки, аби не перетворити програму на монолог запрошеного гостя.

Журналіст у програмі «Інтерв'ю з Литвиненко» не використовує спеціальні технічні можливості, аби додати програмі динаміки. Все зводиться до стандартного спілкування інтерв'юєра та інтерв'ююваного, які сидять один навпроти одного у студії.

Проаналізувавши обрані телепрограми та дослідивши якість роботи ведучих-інтерв'юєрів, можна зробити висновок, що у сучасних телевізійників є позитивні перспективи розвитку роботи із жанром інтерв'ю. Вони сміливо тестують різноманітні варіанти модернізації технічного спорядження власних проєктів, що дозволить удосконалювати стандартну схему спілкування, де у кадрі двоє: журналіст та його гість.

Інтерв'юєри тепер можуть інтегрувати до програми питання телеглядачів, а все завдяки прямим включенням телефонних дзвінків, читання коментарів у соцмережах чи месенджерах. Таким чином, коло питань, які можна поставити гостю, значно розширюється.

Також досить важливим моментом є те, що звичайні життєві ситуації запрошені співрозмовники можуть трактувати через призму духовності (у одній із досліджуваних програм), адже така програма – можливість поглянути на людину і її філософію під іншим кутом.

Безперечно, нестандартний підхід до, власне, подачі програми та інтеграція сучасних засобів технічного забезпечення не можуть не тягти за собою проблем. До прикладу, під час прямих ефірів можуть бути проблеми з відеозв'язком чи інтернетом, а гості неформатної програми інтерв'ю із нахилом до духовності, можуть достатньо довго розмірковувати над певним питанням. Адже такі питання і справді потребують часу на роздуми.

Головним є, звісно, те, що журналісти не зупиняються на досягнутому, а намагаються розробити та втілити у життя щось нове, додати креативу, динаміки. Вони працюють над власними помилками, аби у майбутньому створювати програми, які будуть на порядок краще тих, що були створені ними раніше.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бахурська Р. Інтерв'ю як жанр: мовностилістичні засоби. URL: <http://publications.lnu.edu.ua/collections/index.php/teleradio/article/view/701> (дата звернення: 13. 09. 2020)
2. Белановский С. Глубокое интервью: Учебное пособие. Москва, 2001. 320 с.
3. Белоусова А. Інтерв'ю як метод одержання інформації та жанр у телепрограмах різних форматів // Вісник Маріупольського університету, 2015. Випуск № 29. С. 82 – 87.
4. Белоусова М. Жанры телевизионной журналистики: теория и практика // Наука и современность, 2010. Издание № 103. С. 123-129.
5. Бондаренко І. До проблеми духовно-морального статусу сучасної української журналістики // Наукові записки Інституту журналістики, 2013. Випуск № 53. С. 152-155.
6. Василенко М. Динаміка розвитку інформаційних та аналітичних жанрів в українській пресі. Київ, 2006. 238 с.
7. Грабельников А. Организация информационного производства на телевидении. Москва, 2008. 256 с.
8. Горбова І. Жанрові модифікації інтерв'ю у сучасній журналістиці // Вітражі: Збірник матеріалів викладацько-студентських наукових семінарів. 2014. Випуск № 5. С. 21-24.
9. Гоян В. Творчість телевізійного ведучого: теоретико-прикладний аспект. URL: <http://journalib.univ.kiev.ua/index.php?act=article&article=1652> (дата звернення: 21.10. 2020)
10. Дедов А. Технологии телевизионной журналистики. URL: <http://dspace.kgsu.ru/xmlui/handle/123456789/4609> (дата звернення: 21.10. 2020)
11. Делахей Майкл. Советы тележурналисту. URL: <https://www.twirpx.com/file/251646/> (дата звернення: 25.10. 2020)

12. Ільченко С. Інтерв'ю в журналістиці: як це робиться. СПб, 2016. 236 с.
13. Казімова Ю. До поняття формату жанру інтерв'ю у журналістиці // Вісник ЛНУ ім. І. Франка, 2018. Випуск № 51. С. 150 – 155.
14. Кім М. Жанри сучасної журналістики. СПб, 2004. 355 с.
15. Князев А. Основы тележурналистики и телерепортажа. Москва, 2001. 298 с.
16. Коваленко І. Журналістика як соціальний інститут // Вісник ХДАК, 2016. Випуск № 49. С. 149 – 161.
17. Кодола Н. Интервью: Методика обучения. Практические советы. Москва, 2011. 174 с.
18. Корконосенко С. Основы журналистики: Учебное пособие. Москва, 201. 287 с.
19. Лукина Н. Технология интервью. Введение. URL: http://evartist.narod.ru/text5/35.htm#%D0%B7_02 (дата звернення: 20. 11. 2020)
20. Метслер К. Креативне інтерв'ю. Москва, 2001. 382 с.
21. Михайлин І. Основи журналістики: Навчальний посібник. Київ, 2011. 210 с.
22. Муратов С. Телевизионное общение в кадре и за кадром. Москва, 2007. 203 с.
23. Мой Д. Телевізійна журналістика. Київ, 2017. 235 с.
24. Набієва Н. Портретний жанр у документальних телевізійних фільмах: теоретико-естетичні вимоги // Синопис: текст, контекст, медіа. 2016. Випуск № 3 . С. 123-125
25. Новітні медіа та комунікаційні технології. Київ, 2012. 414 с.
26. Петрина Л. Методика проведення інтерв'ю у форматі соціального ток-шоу на прикладі програми «Говорить Україна» // Інтегровані комунікації. 2017. Випуск № 12 . С. 83-88

27. Про програму «Добро і зло з Юрієм Тандітом» на офіційному сайті телеканалу «НАШ». URL: <https://nash.live/programs/dobro-i-zlo.html> (дата звернення: 01. 09. 2020)

28. Про програму «Інтерв'ю з Литвиненко» на офіційному сайті телеканалу «ZIK». URL: https://zik.ua/en/tv/project/Intervyu_z_Lytvynenko/ (дата звернення: 05. 08. 2020)

29. Про програму «ХАРД з Влащенко» на офіційному сайті телеканалу «Україна 24». URL: <https://ukraina24.segodaya.ua/program/44-hard-s-vlashchenko> (дата звернення: 20. 09. 2020)

30. Про програму «PRIME Скрипін» на офіційному сайті телеканалу «ATR». URL: <https://atr.ua/shows/35/prime> (дата звернення: 15. 05. 2020)

31. Руденко О. Типологія телевізійного інтерв'ю як складової частини масової комунікації // Науковий вісник Ужгородського університету. 2010. Випуск № 13. С. 71-77

32. Симоніна Н. Класифікація сучасного телевізійного інтерв'ю // Науковий вісник Ужгородського університету. 2012. Випуск № 27. С. 180-184

33. Симоніна Н. Сучасні техніки телевізійного портретного інтерв'ю // Соціальні комунікації. 2013. Випуск № 3-4. С. 123-128.

34. Сыченков В. Интервью в системе современных публицистических жанров // Вестник Московского университета. 2000. № 2. Изд. 10. С. 108-114

35. Сторож В. Телевізійне портретне інтерв'ю: структура, специфіка роботи журналіста // Журналістика й мистецтво слова: збірник наукових статей. 2019. Випуск № 11. С. 197-202

36. Сторож В. Особливості поведінки телевізійного журналіста-інтерв'юера під час нестандартних ситуацій в ефірі // Інноваційні наукові дослідження: світові тенденції та регіональний аспект. Матеріали II науково-практичної конференції. 2020. С. 102-106

37. Титаренко Д. Дослідницьке інтерв'ю: методичні рекомендації з організації та проведення дослідження. Київ, 2012. 40 с.

38. Холод О. Основи тележурналістики. Київ, 2012. 121 с.
39. Цвик В. Телевизионная журналистика. Москва, 2004. 277 с.
40. Цімох Н. Персоніфікація інформації та персоніфікований образ ведучого як невід'ємна складова успіху телевізійної програми // Записки Інституту журналістики, 2014. Випуск № 29. С. 169-177
41. Чекмишев О. Основи професійної комунікації. Теорія і практика новинної журналістики. Київ, 2004. 129 с.
42. Шестеркина Л., Николаева Т. Методика телевизионной журналистики. Москва, 2012. 224 с
43. Яковець А. Телевізійна журналістика. Київ, 2010. 264 с.

АНОТАЦІЯ

ТЕЛЕВІЗІЙНИЙ ЖУРНАЛІСТ-ІНТЕРВ'ЮЄР: СПЕЦИФІКА РОБОТИ, ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

У магістерській роботі проаналізовано структуру чотирьох телевізійних програм: «ХАРД з Влащенко» (Україна 24), «Інтерв'ю з Литвиненко» (ZIK), «PRIME Скрипін» (ATR), «Добро і зло з Юрієм Тандітом» (НАШ), досліджено особливості проведення, а також рівень організації та підготовки до інтерв'ю кожного з журналістів. Прослідковано наявні переваги та недоліки у досліджуваних програмах, визначено негативні та позитивні сторони, проблеми у роботі інтерв'юєрів та перспективу розвитку власне журналістів і їх програм.

Інтерв'юєри намагаються іти в ногу з часом: вони інтегрують у власні програми соціальні мережі, месенджери та відео та мобільний зв'язок, аби глядач мав можливість поставити інтерв'юваному власне запитання.

Журналісти ведуть діалог із запрошеним гостем невимушено і жваво, обговорюють цікаві та нові теми, не бояться ставити незручні питання, не показують хвилювання навіть тоді, коли помічають, що щось іде не по плану.

Досліджені програми доводять, що робота телевізійних журналістів-інтерв'юєрів, не зважаючи на певні недоліки, невпинно рухається вперед, розвивається та удосконалюється. На новий рівень піднімається не тільки технічне забезпечення студій, але і тематика спілкування, яку журналісти транслюють на широкий загал.

Ключові слова: журналістика, інтерв'ю, інтерв'юєр, телевізійне інтерв'ю.

ANNOTATION

**TELEVISION JOURNALIST-INTERVIEWER: SPECIFICS OF WORK,
PROBLEMS AND PROSPECTS**

The master's thesis analyzes the structure of four television programs: "HARD with Vlaschenko" (Ukraine 24), "Interview with Litvinenko" (ZIK), "PRIME Skrypin" (ATR), "Good and Evil with Yuri Tandit" (NASH), the peculiarities of conducting, as well as the level of organization and preparation for the interview of each of the journalists who were studied. The existing advantages and disadvantages of the researched programs are traced, the negative and positive sides, problems in the work of interviewers and the prospects of development of journalists and their programs.

The Interviewers are trying to keep up with the times: they integrate social networks, messengers, videos and mobile communications into their own programs so that the viewer has the opportunity to ask the interviewee their own question.

The Journalists have a dialogue with the invited guest in casual and live style, they discuss the interesting and new topics, and they are not afraid to ask awkward questions and do not show excitement even when they notice that something is not going according to plan.

The Researched programs show us that the work of television interviewers, despite certain shortcomings, is constantly moving forward, evolving and improving. Not only the technical support of the studios rises to a new level, but also the topic of communication, which journalists broadcast to the general public.

Keywords: journalism, interview, interviewer, TV interview.